DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Kaina 50 c. TREČIADIENIS - WEDNESDAY, BIRŽELIO - JUNE 14, 2006 Vol. XCVII Nr. 114

Socialdemokratų ir konservatorių derybos nutrūko

Socialdemokratai nutraukė derybas su konservatoriais. **Nuotr.:** A. Kubilius (k) ir G. Kirkilas. **Olgos Posaškovos (ELTA) nuotr.**

Vilnius, birželio 13 d. (BNS) — Socialdemokratai antradienį nutraukė derybas su konservatoriais dėl valdančiosios daugumos Seime suformavimo. Tai Seime pareiškė vienas socialdemokratų vadovų, krašto apsaugos ministras Gediminas Kirkilas.

„Toks mūsų sprendimas priimtas todėl, kad konservatoriai nuolat pažeidinėja susitarimą dėl garbingų ir sąžiningų derybų", — sakė G. Kirkilas.

Socialdemokratų pareiškimą dėl pasitraukimo iš derybų G. Kirkilas perskaitė prieš pat antradienį turėjusį prasidėti trečiąjį derybų tarp abiejų partijų ratą.

„Socialdemokratų derybų grupė, siekdama susitarimo, padarė pakankamai nuolaidų — du kartus iš esmės koregavo deryboms pateiktą programinį dokumentą, paskelbė moratoriumą deryboms su kitomis partijomis, kaip buvo iš anksto sutarta, viešai nekritikavo kitos derybų šalies veiksmų. Tuo tarpu konservatoriai, keldami nepagrįstus reikalavimus, nenagrinėjo mūsų pasiūlymų ir pateiktų dokumentų, sąmoningai klaidingai informavo prezidentą ir visuomenę. Paaiškėjo, kad konservatoriai, imituodami derybas dėl Didžiosios koalicijos, iš tikrųjų siekė patenkinti siaurus partinius interesus bei suformuoti dešiniųjų Vyriausybę", — rašoma socialdemokratų derybų grupės vadovo G. Kirkilo pasirašytame pareiškime.

Jame teigiama, jog tarp abiejų partijų išlieka esminiai programiniai nesutarimai.

„Nenorėdami iš esmės svarstyti mūsų programos, konservatoriai pasisako prieš tiesioginius merų rinkimus, nepripažįsta vykdomos socialinės politikos tęstinumo, prisiimtų valstybės įsipareigojimų dėl indėlių grąžinimo, darbo užmokesčio ir pensijų didinimo, **Nukelta į 6 psl.**

Šiame numeryje:

- **Skautybės kelias.**
- **Ar jie įžiūri, ko mes nematome?**
- **Turime sukurti bendros lemties jausmą.**
- **Tautos fondo narių metinis susirinkimas.**
- **Atsimenant poetą, vertėją Alfonsą Tyruolį-Šešplaukį.**
- **Skaitytojų laiškai ir nuomonės.**
- **Mūsų virtuvė.**
- **Kur vyks VIII Dainų šventė?**

Valiutų santykis
1 USD — 2.748 LT
1 EUR — 3.452 LT

Vyriausybės ateitis — prezidento rankose

Vilnius, birželio 13 d. (BNS) — Žlugus konservatorių ir socialdemokratų deryboms dėl Didžiosios koalicijos sudarymo, iniciatyva pereina į prezidento rankas, mano politologas Lauras Bielinis.

„Dabar iniciatyva pereina į prezidento rankas, dabar jis turi spręsti problemą. Šiuo atveju, trumpai pasvarstęs, jis turės siūlyti vieną iš galimų premjerų — iš kairiųjų arba iš dešiniųjų koalicijos", — sakė L. Bielinis.

Jis spėjo, kad žinant prezidento Valdo Adamkaus simpatijas ir išsakytas mintis apie dešiniųjų galimybes, šalies vadovas premjeru siūlys dešiniųjų kandidatą.

Tačiau jis nemano, kad nepritarimas dešiniųjų premjerui ir Vyriausybei Seime, atves šalį į dar didesnę politinę krizę.

„Aš net nekalbėčiau apie krizę, tai grynai techninis dalykas, kuris yra labai tiksliai įstatymiškai reglamentuotas. Po pirmo kandidato atmetimo prezidentas tada ramia galva galės siūlyti ir kairiųjų kandidatą, nes visos galimybės dėl dešiniųjų bus išbandytos ir tada natūraliai teks teikti socialdemokratų koalicijos kandidatą", — dėstė L. Bielinis.

Jis mano, kad teisėsaugos akiratyje atsidūrusi ir susikompromitavusi Darbo partija į kairiųjų koaliciją neįeis.

Seimūnus vilioja prabangios kelionės

Vilnius, birželio 13 d. (BNS) — Seime tvyrant politinei suirutei, kai kurie politikai ieško progų už mokesčių mokėtojų pinigus kuo prabangiau paviešėti užsienyje.

Anot dienraščio „Lietuvos rytas", socialliberalas Alvydas Sadeckas, vis dar vadovaujantis Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetui, ir jo partijos vadovas, buvęs Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas sumanė kelias dienas paviešėti vienaname brangiausių Europos kraštų — Monake. Jie rengiasi vykti į vadinamąjį Montanos forumą, į kurį renkasi įtakingi politikai ir verslininkai.

Politikų komandiruotė į neoficialius susitikimus su kolegomis iš įvairių pasaulio valstybių kainuotų daugiau nei 26,000 litų.

Bet tokiems socialliberalų norams pasipriešino Seimo valdyba ir atidėjo sprendimą dėl šios kelionės. Valdybos narys Seimo vicepirmininkas Gintaras Steponavičius neslėpė, kad pagrindinė šių dvejonių priežastis — kelionės kaina.

Valdybos nariai suabejojo ir pačių politikų tinkamumu. Mat A. Paulauskas į forumą buvo kviestas kaip Seimo pirmininkas. Seimo vadovybė mano, kad į renginį galėtų vykti tik vienas parlamento atstovas.

Renginys, kuriame bus svarstomos globalinės problemos, vyks ištaigingame viešbutyje.

Kiekvienas forumo dalyvis turi susimokėti ne tik už gyvenimą, bet ir **Nukelta į 6 psl.**

V. Uspaskicho pinigų slėptuvės — ir Kėdainiuose, ir Kipre

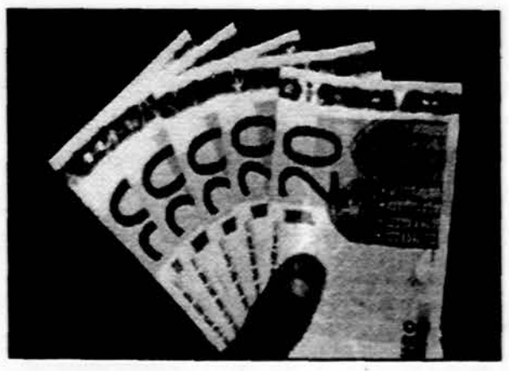

V. Uspaskicho finansinė veikla seniai kelia abejonių. **Freephotos1.com nuotr.**

Vilnius, birželio 13 d. (BNS) — Neaiškios kilmės pinigų dovanojimu politikams ir algomis vokeliuose pasižymėjęs Darbo partijos vedlys Viktoras Uspaskichas turi lėšų šaltinių ne tik jam priklausančiose įmonėse Lietuvoje ar Rusijoje.

„Lietuvos ryto" šaltinių Rusijoje žiniomis, V. Uspaskichas yra dalininkas ne vienos lengvatinių mokesčių šalyse registruotos įmonės, apie kurias viešai nekalba.

Kipre maždaug prieš šešerius metus įregistruota „Glazovan Ltd." yra laikoma svarbiausia arba pirmine neapmokestinamąja verslininko bendrove, kuri buvo steigiama kartu su Maskvos miesto vyriausybės nariu **Nuketa į 6 psl.**

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

June 14, 2006
**********ORIGIN MIXED ADC 604
557 P6 GRATIS 020107
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON
DC 20540-4830
NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 06-13-06
PERIODICALS

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

Medžiagą siųsti: *Aušra Jasaitytė-Petry*
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60463
Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

SKAUTAVIMAS PRADĖJO ŽLUGTI

v.sl. tn. KRISTA PLAČAITĖ

Žiūrint į lietuvišką skautavimą pro neskautaujančio akis, atrodo, kad Lietuvių Skautų sąjunga yra stipri organizacija. Iš tikrųjų, ji darbuojasi, kad išlaikytų savo gyvybę. Nors aš neturėjau progos skautauti „skautybės auksinėmis dienomis", esu girdėjusi pasakojimų iš vyresnių vadovų, kurie jaučia, kad skautavimas yra tik šešėlis to, kas buvo praeityje. Skautaudama beveik 19 metų, aš sutinku, kad mūsų organizacija yra praradusi daug savo ankstyvesnio žibėjimo. Vien tik iš skaičių matyti, kad LSS smarkiai sumažėjusi. Prieš 50 metų Čikagos tuntai turėjo bent po 200 ar daugiau narių, ir beveik visi vykdavo į stovyklą. Net kai aš buvau jaunesnė, mes turėdavome užtektinai narių „Aušros Vartų/Kernavės" tunte stovyklauti „Aušros Vartų" stovyklavietėje. Dabar AVK sesės laisvai stovyklauja „Kernavės" stovyklavietėje ir turi mažiausią skaičių stovyklautojų iš visos Rako stovyklos. Didelė priežastis šiam skaičių sumažėjimui yra reklamos ir naujų narių pakvietimo į mūsų organizaciją trūkumas. Taip pat vis dažniau ir dažniau suplanuoti skautiški įvykiai yra atšaukiami, ir tie, kurie vis tiek įvyksta, yra menkai suplanuoti bei įvykdomi. Tai palieka blogą Ivaizdį skautijos nariams ir tikrai neatstovauja tam, ką mūsų sąjunga galėtų padaryti, jei ryžtingai ir gerai suplanuotų skautišką veiklą.

Informaciniai stalai gali būti pastatyti lituanistinėse mokyklose, kad nauji mokiniai pamatytų ir sužinotų, kas yra skautavimas. Ypatingą dėmesį reikėtų atkreipti į dabartinius Lietuvos imigrantus, kurie per paskutinį dešimtmetį yra atvykę į Ameriką ir Kanadą. Jie ieško būdų, kaip darniau įsijungti į Amerikos ir Kanados lietuvių organizacijas. Vienas būdas išlaikyti savo tautiškumą būtų per skautų organizaciją.

Mūsų stiprybė — vadovai

Skautiškos organizacijos stiprybė yra mūsų vadovai. Vadovai yra tie, kurie lavina jaunesnius skautus ir moko juos įvairių skautiškų gabumų. Jie yra tie, kurie ruošia ateities vadovus, ateities skautų generacijoms. Mūsų skautai išmoksta tik tiek, kiek gauna iš savo vadovų. Jei patys vadovai neturi stiprių skautiškų sugebėjimų, jų skautai negali išmokti gilesnių skautiškų įgūdžių. Čia yra viena pagrindinių priežasčių, kodėl mūsų skautavimas nėra stiprus. Nors daugelis mūsų vadovų yra labai pasišventę, yra tokių, kurie pavargo dirbdami su skautais. Yra tokių, kurie stengiasi, bet nededa pastangų surasti reikalingos skautiškos medžiagos ir organizuoti įdomią skautišką veiklą. Ir yra tokių, kurie skautavimui atsiduoda minimaliai — kiek reikia pavadovauja sueigai ar užsiėmimui, ne daugiau. Pavyzdžiui, tinginys vadovas gali pagalvoti, „jei aš išmokysiu savo skautus rišti mazgus, tai jie mokės statyti pioneriją". Teisingesnė pažiūra būtų išmokyti savo skautus kiek galima daugiau, bent tiek, kiek patys žino, ir nesitikėti, kad skautai patys ieškos ir bandys patobulinti savo žinias. Jei niekas nededa pastangų paskatinti skautus, jie patys neras paskatinimo mokytis ir lavintis.

Stovykla — darbas, ne atostogos

Daug vadovų žiūri į stovyklavimą kaip į atostogas, į kurias važiuoja pailsėti ir mažai ką daryti. Vadovavimas stovyklose reikalauja tiek pat darbo ir pasiruošimo, kaip ir normalus kasdieninis darbas, gal net ir daugiau. Tai atbaido daugelį vadovų ir padaro gerų vadovų angažavimo darbą daug sunkesnį, o ką dar kalbėti apie vadovus, kurie bus pasišventę mūsų organizacijos ateities ugdymo darbams. Ne taip seniai „Aušros Vartų/Kernavės" tuntas turėjo gana daug „užsidegusių" vadovių. Daug skaučių paliko mūsų tuntą ir perėjo į „Nerijos" tuntą, kuris, atrodo, turi daug daugiau vadovių su entuziazmu ir pasišventimu. AVK tunte pasiliko tikriausiai mažiausias sesių skaičius nuo tunto įkūrimo pradžios. Praeitų kelių metų laikotarpiu, atrodo, kad mūsų programa vėl pradėjo stiprėti ir pradėjo augti mūsų gretos. Vadovės yra atidžiai stebimos ir imituojamos jaunesnių sesių. Svarbu, kad visi vadovai ir vadovės stengtųsi būti gerais pavyzdžiais. Praėjusiose stovyklose esame turėję bėdų su vadovų gėrimu ir rūkymu. Vadovai ilgai neina miegoti ir pabunda su skaudančiomis galvomis, negalėdami gerai prižiūrėti savo skautų ir skaučių. Kai kurie vadovai praleidžia daug laiko berūkydami cigaretes už savo palapinių, kai jie turėtų būti su vaikais ir vesti skautišką programą. Ar tai yra geras būdas duoti pavyzdžius savo skautams? Tėvai, kurie atvykdavo aplankyti savo skautų ar skaučių, pastebėjo ir pradėjo galvoti, ar ši aplinka gera jų vaikams? Šių metų stovyklos vadija padarė daug pakeitimų, kad sustabdytų šias problemas.

Pasitikėti jaunesniais

Prieš 20–30 metų, skautai pradėdavo vadovauti būdami 15 ar 16 metų amžiaus. Praeitų 5–10 metų laikotarpiu, jauni vadovai negavo jokių vadovavimo pareigų. Net ir tapę skautais vyčiais ar vyresnėmis skautėmis, gaudavo tik pašalines pareigas draugovėse ir stovyklose. Nors mūsų vadovai ne 15–16 metų, kai pradeda vadovauti, pradėjome įjungti jaunesnius vadovus į aukštesnes pareigas tunte ir stovyklose. Pavyzdžiui, bent pusė mūsų stovyklos štabo praėjusią vasarą buvo 17—23 metų amžiaus. Kai jaunesni vadovai gauna tokias pareigas, yra geresnės galimybės, kad jie pasiliks vadovauti ir neiškris iš organizacijos tuoj pat po skautų vyčių ar vyresnių skaučių įžodžių, kaip yra dažnai atsitikę praeityje.

Tęsinys kitą trečiadienį.

Paukštytės pasiruošusios pavaišinti svečius Kaziuko mugėje, vykusioje š.m. kovo mėn. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

Indrės Tijūnėlienės nuotr.

SKAUTŲ/SKAUČIŲ ĮSTATAI

Skautai ir skautės turi 10 įstatų, plius geležinį įstatą, kuriuos bandome pritaikyti savo kasdieniniam gyvenimui. Daug kas iš mūsų tuos įstatus užmirštame. Jau perėjome pirmuosius du įstatus:

1. Skautas/skautė tiesus/tiesi ir laikosi savo žodžio.
2. Skautas/skautė ištikima Dievui ir tėvynei.

Šią savaitę, pakartosime trečiąjį skautų įstatą. Šis įstatas sako, kad skautas ar skautė padeda svetimam žmogui. Pvz., jei skautas ar skautė mato, kad kam reikia pagalbos, jis ar ji padeda. Nesako, kad neturi laiko ar nueina į kitą pusę.

Šis įstatas yra:

Skautas/skautė ————/———— ir ————.

Ar galite šį įstatą atspėti?

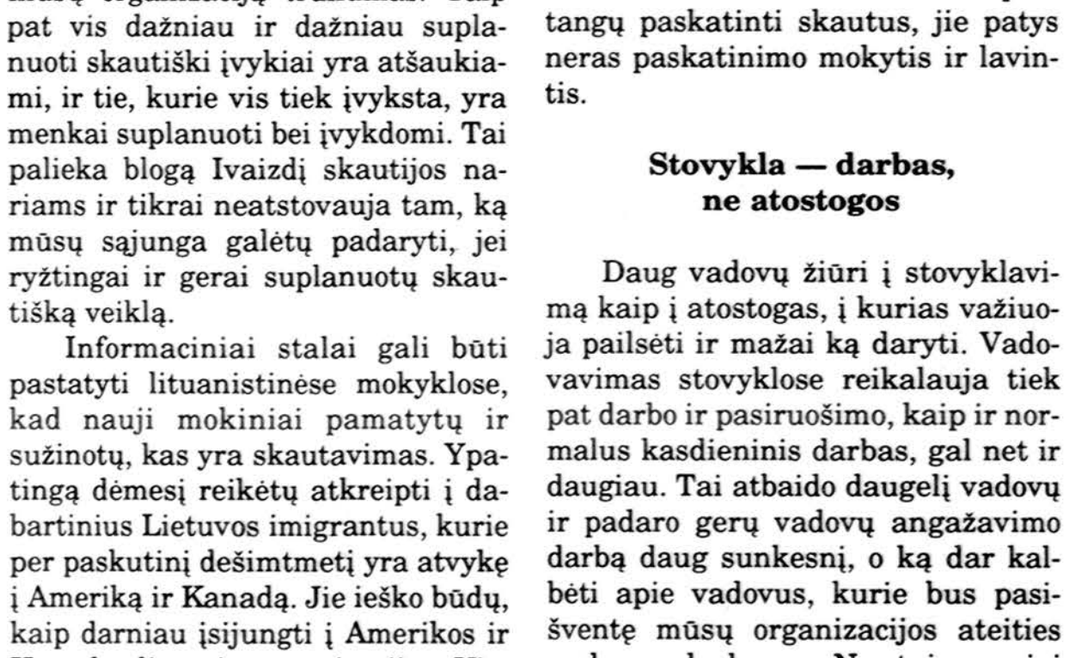

„Darbštūs antsnapiai" parodo savo skilties žingsnį pernykštėje „Ąžuolo/Gintaro" vadovų mokykloje. Iš kairės: Aras Rusłys, Algytis Kasputis, Danielius Šarūnas, Matas Anužis, Darius Paznekas, Aleksas Vilkas.

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: $120.00.
Foreign countries $135.
Postmaster: Send address changes to
Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.
Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.
Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV
Metams $120.00 • 1/2 metų $65.00
• 3 mėn. $45.00
Kanadoje ir kitur (USD)
Metams $135.00 • 1/2 metų $70.00
• 3 mėn. $60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:
JAV
Metams $70.00 • 1/2 metų $53.00
• 3 mėn. $35.00
Kanadoje ir kitur (USD)
Metams $80.00 • 1/2 metų $70.00
• 3 mėn. $40.00
Užsakant į Lietuvą:
Oro paštu
Metams $600.00 • 1/2 metų $300.00
Reguliariu paštu
Metams $120.00 • 1/2 metų $66.00
Tik šeštadienio laida oro paštu
Metams $190.00 • 1/2 metų $100.00
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu
Metams $68.00

Vyriausia redaktorė – Danutė Bindokienė
redakcija@draugas.org

administracija@draugas.org
Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis
• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:
rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org

TURIME SUKURTI BENDROS LEMTIES JAUSMĄ

EDMUNDAS SIMANAITIS

Aukų paminėjimo nepapanka

Gedulo ir Vilties dieną tradiciškai prisimenamos sovietinio teroro aukos. Juodasis jubiliejus — 65-osios pirmosios masinės tremties metinės. Tada komunistinė Sovietų Sąjunga įvykdė okupuotoje Lietuvoje pasibaisėtinus karo ir genocido nusikaltimus, kuriems nėra ir nebus senaties. Nepakanka paminėti tik žuvusius tėvynainius Gulage, nesugrįžusius iš Sibiro, išvardyti patirtus turto nuostolius, padarytą neatitaisomą moralinę žalą. Genocido nusikaltimai reikalaute reikalauja nušviesti šio reiškinio priežastis ir iš dabarties realijų išplaukiančias išvadas. Ir tai reikia daryti kasmet, kol regione neišnyks imperinių ambicijų raiška ir masinio teroro pasikartojimo grėsmė. Bet ne mažiau reikia domėtis ir tautą ištikusios katastrofos priežastimis, o jų šaknys gilios.

(Kom)socializmas ir nacionalsocializmas — dvyniai

Lietuva patyrė komunizmo, dar tebesivadinusio socializmu, ir nacionalsocializmo baisumus. Tarptautinis Vilniaus Tribunolo (2000 m.) nuosprendis byloja, kad „Komunizmo nusikaltimuose žmoniškumui ypatinga vieta tenka tautiniam genocidui, kuris apibūdindamas kaip ištisų tautų visuotinis ar dalinis naikinimas ir deportavimas, jų kultūros žlugdymas". Šio unikalaus ir ypač svarbaus tarptautinės Teisės akto reikšmė tolydžio vis didėja. Nacionalsocializmo ideologija atvirai skirstė tautas į „aukštesnes" ir „žemesnes". Pseudomokslinė komunizmo teorija skelbė, kad išnaudotojų klasės turi būti sunaikintos ir įkurta „proletariato diktatūra". Nusikaltimai buvo vykdomi su visų tautų lygybės ir net brolybės iškaba. Lygybė Gulage laukiant „šviesaus komunizmo rytojaus" ar internacionalinė brolybė nesuskaičiuotoje daugybėje brolių kapų Eurazijos platybėse turėtų būti įvertinta tarptautine teisės kalba tiek Europos Sąjungoje, tiek ir pasauliniu mastu — Jungtinėse Tautose.

Teisės aktų spragos

Redaguojant 1948 m. priimtą JT Generalinės Asamblėjos „Konvencijos dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir baudimui už jį" tekstą, sovietų pastangomis į genocido sąvoką nepateko jokie smurto veiksmai, represijos, žudynės, jei šie nusikaltimai buvo vykdomi komunizmo aukoms prikabinus „politinę" ar „klasinę" etiketes, pavyzdžiui, buržujus, kapitalistas, buožė, nacionalistas, fašistas, liaudies priešas ir pan. Nelaimėlių vaikai, neišskiriant net kūdikių — žinduklių, būdavo pasmerkiami kankinančiai žūčiai nuo šalčio, bado, ligų.

Nacionalinė teisė taip apibrėžia genocido nusikaltimą: „Tas, kas siekdamas fiziškai sunaikinti visus ar dalį žmonių, priklausančių bet kuriai nacionalinei, etninei, rasinei, religinei, socialinei ar politinei grupei organizavo, vadovavo ar dalyvavo juos žudant, kankinant, žalojant, trikdant jų protinį vystymąsi, deportuojant ar kitaip sudarant tokias gyvenimo sąlygas, kad jos lėmė jų visų ar dalies žūtį, ribojo toms grupėms priklausančių žmonių gimstamumą ar prievarta perdavė jų vaikus kitoms grupėms, baudžiamas laisvės atėmimu nuo penkerių iki dvidešimties metų arba laisvės atėmimu iki gyvos galvos". (BK 99 str.) Minėtoje konvencijoje išvardytos tik pirmosios keturios grupės.

Totalitarinių režimų bendrystės

Buvome, esame ir liksime Europoje ne tik geografijos prasme, bet ir su savo tautine kultūra, valstybine patirtimi. Buvo metas, kai Lietuvą supo nedraugiški, agresyvūs kaimynai. Neisileidžiant į platesnius samprotavimus privalu paaiškinti, kad du totalitariniai režimai: Vokietijos nacionalsocialistų ir Sovietų Sąjungos socialistų, kiek vėliau pasivadinusių komunistais, dėsningai turėjo bendrų bruožų.

Abiems totalitariniams režimams būdingi šie kertiniai bruožai: viena ideologija; vienas visagalis vadovas (gensekas, fiureris); viena politinė partija; agresija kaimynų atžvilgiu; genocidas (masinis teroras). Teisybės dėlei reikia pasakyti, kad pirmieji šią schemą įgyvendino bolševikai Rusijoje, o Vokietijos nacionalsocialistai ją perėmė nelabai ką pakeisdami.

Abu socializmai dėsningai bankrutuoja

Pasak Nobelio premijos laureatas Aleksandr Solženycin, organizuoti masiniai nusikaltimai vykdomi vadovaujantis ideologija. Komunistai savo ideologiją grindė pseudomokslinėmis „klasių kovos" ir „proletariato diktatūros" teorijomis, faktiškai pripažindami terorą, kaip būtiną naujos komunistinės visuomenės sukūrimo įrankį. Nacionalsocialistai rėmėsi kito plano pseudomoksline rasių teorija, pagal kurią vienos tautos pripažįstamos visavertėmis, o kitos nepilnavertėmis, t.y. naikintinomis. Paradoksalu, bet su faktais ginčytis neverta. Abu režimai kūrė... socializmą ir abu dėsningai bankrutavo.

Stokojama diktatorių lyginamosios analizės

Du vienvaldžiai diktatoriai Stalinas ir Hitleris buvo apsivainikavę ar vainikuoti (tai nekeičia esmės) tariamo neklaidingumo aureolėmis. Stalinas ir Hitleris priskirtini tamsiausiems praėjusio amžiaus politikos veikėjams. Abu jie atsirado kaip imperinių ambicijų žaismo pasekmė. Totalitarinis režimas, apskritai, neįmanomas be diktatoriaus kulto, kuris pavirsta itin žiauria, jokių prieštaravimų ar nuomonių skirtumo nepripažįstančia politine religija. Stalino ir Hitlerio kultų lyginamoji istorija verta atskiros nuodugnios studijos. Ji turėtų atsirasti kaip labai reikalingas jausnesnėms kartoms juodosios istorijos žinynas. Mūsų dienomis nacionalsocialistinio ir socialistinio (komunistinio) režimų lyginamosios charakteristikos geriausiai atskleidžia imperines ambicijas puoselėjančių jėgų kėslus.

Imperinė agresyvi politika

Sovietų Sąjungoje diktatoriaus valią įgyvendindavo keliskart persivadinusi komunistų partija. Atitikmuo kitoje pusėje — nacionalsocialistų vokiečių darbininkų partija Vokietijoje. Abu režimai vykdė agresyvią imperinę politiką. Tiek Sovietų Sąjunga, tiek Vokietija turėjo pretenzijų savo kaimynams, pavyzdžiui, į lietuvių etnines žemes kėsinosi abu. Rusija, vėliau Sovietų Sąjunga, kariavo su visais savo kaimynais, vienus „vadavo" iš ko nors, kiti pagal Kremliaus scenarijų „patys prašėsi" prijungiami. Vokietija taip pat kariavo su visais, tik viena Šveicarija per stebuklą išliko neokupuota, nors ir jai buvo parengtas pavergimo planas.

Suplanuojama Antrojo pasaulinio karo pradžia

Stalinas ir Hitleris (bendravęs iš Berlyno ryšio priemonėmis) suplanavo Antrojo pasaulinio karo pradžią Kremliuje. Užsienio reikalų šefai J. Ribbentrop ir V. Molotov 1939 m. rugpjūčio 23 d. pasirašė Rytų Europos nepriklausomų valstybių teritorijų užgrobimo ir pasidalijimo protokolus. **Nukelta į 11 psl.**

DANUTĖ BINDOKIENĖ

Ar jie įžiūri, ko mes nematome?

Laikas juda, o kairiųjų ir dešiniųjų derybos dėl koalicijos sudarymo dar netoli pažengė. Nepaisant dažnų susitikimų ir „išsišnekėjimų", derybininkai tegali pranešti, kad „derybos į priekį stumiasi sunkiai". Ir kaip jos „pasistums į priekį", kad, atrodo, tiek konservatoriai, tiek socialdemokratai jau yra nusprendę, ką darys, jei iš pasitarimų nieko neišeis. Iš socialdemokratų fronto linijų J. Olekas teigia, kad nesėkmės atveju jie yra „pasirengę formuoti kairiojo centro daugumą"; konservatorių derybininkė I. Degutienė taip pat turi kortą rankovėje: „Jeigu derybos mums nepavyktų ir negalėtume susitarti dėl svarbiausių Vyriausybės darbų, Tėvynės sąjungos atstovai lygiai taip pat yra pasiruošę ieškoti kitų partnerių". Taigi užuot stengęsi, kad derybos pasisektų, ir viena, ir kita pusė pranašauja nesėkmę. Vyraujant tokiai nuotaikai, vargiai iš derybų bus kokios naudos, o žalos — tiek ir tiek, nes laikas sudaryti naują Vyriausybę visgi yra ribotas. Nejaugi asmeniškos ambicijos ir savos partijos iškėlimas yra šiems derybininkams svarbiau, kaip galimų pirmalaikių rinkimų sukeltos problemos? Laikinai einantis premjero pareigas Z. Balčytis rinkimų pasekmes apibūdino taip: „Visuomenė per tam tikrą laikotarpį buvo nuteikiama prieš politikus ir daugelis žmonių tiesiog nėjo į Seimo rinkimus. Tai yra labai blogai". Jis taip pat išreiškė norą, „kad į rinkimus eitų ne tik tie, kurie nepatenkinti politine sistema, bet ir tie, kurie patenkinti". Kadangi šiuo metu Lietuvoje yra tikrai daugiau nepatenkintų, iš anksto rinkimams piliečių neparuošus, balsavimo rezultatai gali būti valstybei pražūtingi.

Tačiau š.m. birželio 10 d. „The Economist" žurnale išreiškiama kitokia nuomonė apie Lietuvos politiką. Straipnyje, pavadintame „Lithuania's government politics exam" (Lietuvos Vyriausybės politikos egzaminai) pripažįstama, kad šiuo metu valstybės vidaus politika yra visiškai sujaukta, bet visgi Lietuva dabar turi ir šviesesnės ateities perspektyvas.

Nepaisant, kad Lietuva, paskelbusi nepriklausomybę 1990 m., padėjo sužlugdyti Sovietų Sąjungą, per daugiau kaip 16 nepriklausomo gyvenimo metų ji negali išbristi iš vidaus politikos skandalų ir valstybės gerovei neišnaudotų progų užsienyje. Rašoma, kad beveik dešimtadalis gyventojų jau išvyko uždarbiauti į užsienį, kad užsienio investicijos ir ekonomikos augimas nepateisino Europos Sąjungos vilčių, bet pastaruoju metu visgi matyti ženklų, kad reikalai gerėja.

Vienas tų „gerėjimų", nepaisant naujausios Vyriausybės krizės, atsistatydinus premjerui ir kitiems ministrams, yra sėkmingas „Mažeikių naftos" pardavimas Lenkijos „PKN Orlen" bendrovei. Teigiamu laikytinas ir Darbo partijos galių apkarpymas, jos pirm. V. Uspaskichui neribotam laikui išvykus į Rusiją. Girdėti vis garsesni kaltinimai, kad partija ES paramą panaudojusi savo reikalams, o 2004 m. rinkimuose balsus viliojo Rusijos pinigais.

Rašoma, kad „Lietuvos elitas toleruoja savo korupciją, bet jam nepriimtinos pašalinių suktybės". Partijos Lietuvoje nėra pasidalinusios pagal ideologines ribas, o greičiau pagal senosios nomenklatūros šalininkus ir vis gausiau įsijungiančias pajėgas, neturinčias komunistinės praeities. Atsiranda galimybių iš politinės arenos pagaliau išstumti nomenklatūrininkus ir valstybės vairą perimti naujiems žmonėms. O tai vienas geriausių ženklų.

Kad reikalai svyra į gerą pusę, pavyzdžiu laikomas neseniai išviešėjęs baigiamųjų lietuvių kalbos egzaminų skandalas. Dėl kilusio triukšmo pažadėjo atsistatydinti centrinės egzaminų įstaigos viršininkas, moksleiviai žada paduoti į teismą Vyriausybę, pažadėta, kad bus paruošti nauji egzaminų klausimai. Straipsnis baigiamas pasiūlymu, kad egzaminai būtų suruošti ir Lietuvos politikams: galbūt jie egzaminų neišlaikytų, bet visgi atsakytų į daugiau klausimų, negu tai būtų padarę per pastaruosius 15 metų.

Straipsnis apskritai dvelkia optimizmu ir dėl to kyla klausimas: ar straipsnio autorius įžiūri Lietuvoje tai, ko mes dar nematome?

Laiškai, nuomonės, komentarai

PRAŽIOPSOTA ISTORIJA

Birželio mėnesį minime okupacijos ir trėmimų sukaktį — Gedulo ir Vilties dieną. Ne per seniausiai vieno pošnekio metu teko pasisakyti dažnai užsimenama tema apie Lietuvos valdžios bevališką laikyseną sovietų kariuomenei peržengus Lietuvos sieną prieš 66-ius metus, birželio 15 dieną. Valdžia ir generalitetas, kartu su valstybei ir tautiškai susipratusiai kariuomenei vadovaujančiu prezidentu, buvo pagal konstituciją prisiekę ir įsipareigoję ginti šalį nuo priešų. Nors laimėti galimybių nebuvo, bet bent simboliškas pasipriešinimas, besitraukiant atgal vakarų link, būtų Lietuvai išėjęs į naudą. Toks didvyriškas žygis būtų sužlugdęs Kremliaus siekius suklaidinti pasaulį, o ypač Antrojo pasaulinio karo metu Stalinas nebūtų galėjęs sąjungininkų svariausią vadą, JAV prez. F. D. Roosevelt ir vėliau prez. H. S. Truman, mulkinti, jog Lietuva savanoriškai pasiprašė SSRS prieglobsčio. Su tokia išvada visi sutikom.

Prie to dar pridėjau, kad jei per žygdarbystę būtų prez. Antanas Smetona žuvęs, tai būtų tapęs ne vien Lietuvos, bet viso pasaulio herojum. Istorijoje neretai menkesni ginasi nuo galingesnių įsiveržėlių. Vienas tokių yra mano bendravardis, Spartos karalius Leonidas, gynęs Graikiją nuo persų k. Xerxes (k. Dariaus sūnaus) 480 m. pr. Kristų. Neturėdamas galimybės laimėti atviram kovos lauke prieš milžinišką kariuomenę, Leonidas paleido namo keliolika tūkstančių savo karių, o pats su 300 profesionalų spartiečių gvardininkų užėmė pozicijas siauroje perėjoje ir, garbingai laikydamiesi įstatymo bei duotos priesaikos, gynė Graikiją nuo Persijos įsibrovėlių. Gynėsi, kol visi iki vieno žuvo. Dėl to šis mūšis Termopilų perėjoje yra laikomas vienu narsiausių, o Leonidas liko didvyriškumo simboliu.

Nebūtina žvelgti į praeitį, kai panosėje turime savo didvyrį, kuris prieš 15 metų vadovavo laisvės trokštantiems bendražygiams, kurie, užsibarikadavę LR Aukščiausiosios Tarybos rūmuose, buvo pasiryžę žūtbūtinai ginti Lietuvos nepriklausomybę nuo okupantų. Tai, tris okupacijas patyręs tuometinis LR AT pirmininkas prof. Vytautas Landsbergis, dabartinis Lietuvos atstovas europarlamente Briuselyje. Tenai nepaliaunamai sielojasi pavergtų tautų likimu, dėsto ES kolegoms apie Kremliaus imperialistines grėsmes.

Baigiant dar būtų galima pridėti, kad jeigu 1940 metais būtų nors kiek pasipriešinta, tai šiuo metu Vilniaus ir Maskvos santykių netemdytų „blogas psichologinis fonas", nebūtų praeities interpretacijų ginčų dėl 1939—1940 metų, „kuriuos Lietuva laiko sovietų okupacijos pradžia, o Rusija — 'draugiška pagalba'" („Draugas", 2006.05.18). Be to, nereiktų kurti naujos istorijos, nes istorijos faktai kalbėtų patys už save.

Leonidas Ragas
Itasca, IL

KIEK LIETUVA TURĖJO PREZIDENTŲ?

Taip pasitaikė, kad vakar (06/11) vienas mano bičiulis Pasaulio lietuvių centre manęs užklausė: „Kiek Lietuvos istorijoje buvo valstybės prezidentų?" Pagalvojęs atsakiau, gal ir ne visai teisingai, kad „septyni". „Tai kodėl PLC posėdžių kambaryje kabo tik šešių prezidentų paveikslai?", — paklausė mano pokalbininkas.

Pradėjome beveik nuo pat pirmosios Lietuvos nepriklausomybės pradžios, kai dar prieš Steigiamąjį Seimą 1919 m. Lietuvos Taryba Antaną Smetoną išrinko pirmuoju Lietuvos prezidentu. Po to sekė paties Seimo 1920 m. išrinktas Aleksandras Stulginskis. 1926 m. pavasarį prezidentu išrenkamas Kazys Grinius. Po 1926 m. gruodžio perversmo į prezidentūrą grįžo Antanas Smetona.

1990 m. atgavus nepriklausomybę, Aukščiausios Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis tapo faktiniu prezidentu, nors prezidento institucija, kaip tokia, buvo įteisinta tik pagal vėliau, t.y. 1992.11.06 dieną, priimtą Lietuvos Respublikos Konstituciją. Pagal tą Konstituciją 1993 m. vasarį prezidentu tampa Algirdas Brazauskas, rinkimuose nugalėjęs Stasį Lozoraitį. 1998 m. valdžią perima Valdas Adamkus, vos per plauką įveikęs Artūrą Paulauską. 2003 m. vasarį Adamkus savo vietą labai nelauktai pralaimi (beveik 10 proc. skirtumu) Rolandui Paksui. Dar tais pačiais metais atsiranda apkaltos, kad Paksas yra „šiurkščiai" pažeidęs Konstituciją ir papildęs dar kitokių nusikaltimų. Po kurio laiko Paksas atsistatydina, ir prezidentu vėl tampa Adamkus.

Paskaičiavome ir abu pripažinome, kad Lietuva turėjo septynis prezidentus. „Jei taip, — sako mano pokalbininkas, — tai kodėl PLC posėdžių salėje nėra Pakso paveikslo? Juk ir Richard Nixon buvo daug kuo kaltinamas, 1974 m. atsistatydino, bet vis tiek ir iki šiol jis istorijoje laikomas 37-uoju Amerikos prezidentu". „Ar nereikėtų PLC posėdžių salėje pakabinti ir Pakso paveikslą, ir mesti savo asmeniškus politinius įsitikinimus į šalį?" — toliau klausė mano bičiulis. Gūžtelėjau pečiais, ir sumurmėjau: „Turbūt, bet tu geriau jau pats kreipkis į PLC vadovybę ir ieškok ten politinio nešališkumo". Matot, kokios vyksta rimtos kalbos, o daug žmonių zaunija, kad prie sekmadieninės kavutės centre mes nieko reikšmingo nediskutuojame.

Aleksas Vitkus
Palos Heights, IL

DĖKOKIME, DĖKOKIME!

Netikėjau savo akimis, skaitydamas balandžio 26 d. „Draugo" laiškų skyriuje Petro Jokubkos laišką — „Dėl Rusijos skolos Lietuvai". Perskaitęs nutariau pateikti keletą tiesų apie rusus ir pačią Rusiją: per tūkstantį metų caristinė Rusija norėjo Lietuvą sunaikinti, nepasisekė. Stalinas, norėdamas sulyginti „svietą", metė kunigų seminariją, nes kunigu būnant, žmoniją gelbėti būtų buvę neįmanoma. Stojo šalia Lenino ir kitų žmogžudžių išgelbėti žmoniją.

Pirmiausia iššudęs caro šeimą ir visus jam netinkamus, nutarė ir Ukrainą sutvarkyti — sulyginti. Ukrainiečiai lengvai nepasidavė, todėl Josifas nutarė juos pamokyti, kad reikia klausyti vado — sukūrė dirbtinį badą, badu mirė apie 20 mln. ukrainiečių, o išlikę gyvi buvo per silpni priešintis Stalino garbingiems planams — kolūkių kūrybai.

Laikui bėgant, Josifas nutarė „išlaisvinti" daugiau žmonių, sukurti internacionalą, tų laikų globalizaciją. Puolė Suomiją, bet gerai sukruvinta nosimi pasitraukė, gavęs išmaldą iš suomių. Grasinimais užėmęs Lietuvą, Latviją ir Estiją, nedelsė visus „sulyginti" — žudė, kankino, trėmė, grobė žmonių turtą. Kad lengviau ir greičiau „sutvarkytų" — reikėjo daugiau traukinių, garvežių. Į Lietuvą riedėjo tušti vagonai su užrašais, milžiniškomis raidėmis „Badaujančiai Lietuvai". Nors viename kitame vagone buvo arbūzų, bet tai nebuvo lietuvių maistas. Į Lietuvą vežė tūkstančius nuskurusių, alkanų, prasigėrusių rusų kolonistų užpildyti tuštumai Lietuvoje. Kolonistai buvo geriausi okupantų talkininkai. Okupantui prireikė daugiau ir geresnių kelių, kad greičiau galėtų užpulti partizanus, pasidalinti vogtą lietuvių tremtinių turtą, išvežti ūkio gaminius, prievarta ir grasinimais atimtus. Greitesni keliai buvo labai reikalingi naikinti pavergtą mūsų gentį — prūsus. Keliai buvo kloti ne Lietuvos naudai.

Statė fabrikus, dirbtuves, nes tokių gerų darbo galvų ir rankų, kaip lietuviai, visoje raudonoje imperijoje nebuvo. Pastatė ir atominę elektrinę, rizikuojant milijonais žmonių gyvybių (prisiminkime Černobyl), pigią energiją tiekti fabrikams, kur pavergti lietuviai dirbo „didžiajai tėvynei".

Sudegino išardę tautos ūkius, sodybas ir dvarus, kuriuose per šimtus metų gyveno ir dirbo geri lietuviai, paveldėję iš kartos į kartą savas žemes. Okupantas iš to „sukūrė" kolchozus, kurie skurdo, valdomi beraščių. Pagalvojus, ar tikrai galime suprasti ūkininko sielvartą, einant dirbti kolchozan, kuris yra dalis jo ir jo prosenelių ūkio, o dabar dirbti savo žemę svetimam savo ūkio įrankiais, matyti savus gyvulius, kuriuos skriaudžia laimingieji „išgelbėtojai". Ar tai nieko neverta? P. Jokubka rašo: „...neerzinkim rusų, gal kada nors"... Gal kada nors alkani rusai pasisotins, gal kada nors jie panašės į vakariečius? Gal tik šį ar ateinantį šimtmetį. Vaikiška tikėti, kad Rusija pasikeis. Per tūkstantį metų rusai gyvena, vien pavergtas tautas išnaudodami, nesilaikydami pažadų nei raštu, nei žodžiu. Juk komunizmo tėvas Leninas pripažino Lietuvos nepriklausomybę, pasirašė sutartį, o Stalinas žiauriai sulaužė tą sutartį. Rusijos milžiniškose žemėse yra visų žemės turtų, ko tik širdis geistų, bet nėra noro ir supratimo, kad reikia dirbti. Norint išmokyti rusą sąžiningai dirbti, reikia išveisti naują žmogų, kuris būtų be genų alkoholiui, tingėjimui, tik su gerais genais gerbti kaimynus, laikytis sutarčių, su genais darbštumui ir savigarbai. Tai įvykdyti būtų galima tik atrankos būdu.

P. Jokubka, visas pasaulis žino, kaip raudonoji okupacija sužalojo Lietuvą, išskyrus tuos, kurie yra akli tiesai ar aršūs, nemirštantys komunistai. Ne vien materialiai Lietuva sužalota, bet ir dvasiškai — kas šiandien Lietuvą valdo? Partiečiai, KGB ir atėjūnai. Stribai, žudikai, išdavikai slepiami Prezidentūros ir Seimo salėse nuo nukentėjusių ir viso pasaulio akių. Kodėl? Ar ne komunistų partija ir KGB dar valdo Lietuvą?

Žala materialiai: prieš okupaciją Lietuvos gyvenimo lygis buvo aukštesnis už Ispanijos, Portugalijos, Graikijos, Lenkijos ir daug kitų, o dabar lietuviai vyksta net į Ispaniją uždarbiauti.

Gėda net pagalvoti, „kada nors Rusija pasikeis"? Rusija nerodė noro net žodžiu atsiprašyti už žalą Lietuvai. Rusija pasisavino Vokietijos Lietuvai skirtus milijardus dolerių už hitlerinės Vokietijos padarytą žalą. Vokietija matė Hitlerio padarytas skriaudas, atsilygino net su kaupu visiems. O Rusija, ar ji mosteli nors ranka, ar duoda ženklelį, kad pradėjo vakarietiškai galvoti? Labai daug laiko praleidau okupuotoje ir išlaisvintoje Lietuvoje, mačiau kelius, fabrikus, dirbtuves, atominę, kalbėjausi su labai daug įvairių nuomonių žmonių, tik vienas gyrė komunizmo laimėjimus, gyrė fabrikus, dirbtuves, kelius, atominę. Vėliau sužinojau, kad jis buvo Šiaulių deputatas, už nuopelnus okupantams apdovanotas raudonu žiguliu. Ko galime iš tokio žmogaus tikėtis?

Jei ne raudonoji okupacija, Lietuva šiandien tikrai prilygtų Danijai, Olandijai, aukščiau stovėtų nei Ispanija ir daug kitų Europos šalių. Kodėl nereikalauti sumokėti už nepataisomą žalą Lietuvai? Niekas negali visiškai atlyginti neatlyginamos žalos. Kiek yra verta žmogaus gyvybė, kančios, tautos naikinimas, neskaitant žalos gamtai ir ūkiui?

Algis Virvytis
Boston, MA

„DRAUGAS" informuoja, „DRAUGAS" formuoja;
„DRAUGAS": išeivijos ir Lietuvos jungtis;
„DRAUGAS" lietuvybės švyturys ir sargas!
Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGĄ"!

www.draugas.org

Laiškai, nuomonės, komentarai

REZISTENCIJA

Šis laiškutis atsirado mano kišenėje Kaune labai pripuolamai ir netikėtai. Iš Amerikos atskridęs į Kauną, kaip ir visi turistai, turėjau susidaręs valandinį planą ir skubėjau jį vykdyti. Pasitaikiusias planą trukdančias kliūtis negailestingai šalinau. Kai viena nepažįstama moteris norėjo mane sutrukdyti, trumpai pasakiau: „Neturiu laiko...!" ir bandžiau pabėgti, bet kai ji pabrėžė: „Labai svarbu!", aš tik miktelėjau: „Jei svarbu — parašyk laiškutį", ir pasakiau kur būsiu.

Ir tikrai po kurio laiko Kauno miesto centre, kur buvau pasakęs, kad būsiu, pajutau, kad kažkas įbruko į mano kišenę laiškutį.

Taip tas laiškutis išbuvo kišenėje ilgesnį laiką: jį aš atvežiau iš Lietuvos į Čikagą...

Čikagoje perskaitęs nežinomos moters laiškutį, atgaivinau savo nuotaiką: nuotaiką, kurią parsivežiau iš dabartinės laisvos Lietuvos.

Ar visi tokią nuotaiką parsiveža? Nežinau. Toji nuotaika, kurią pajutau bendraudamas su išgyvenusiais buvusioje okupuotoje Lietuvoje, manęs nenustebino, tik labiau įtikino, kad lietuviams, kurie atlaikė okupantų priespaudą, net ilgiau negu dvi generacijas, buvo ir yra labai sunku. Lietuvai yra dar labai sunku ir dar ilgai bus sunku. Kas padės nugalėti ir atstatyti okupantų — Maskvos, o ir taip pat ir Berlyno — išplanuoto ir profesionaliai vykdyto Lietuvos valstybės ir lietuvių tautos nualinimą ir suluošinimą, kai ir dabar dar tie luošintojai profesionalai Lietuvoje siautėja net nenubausti.

Pilypas Narutis
Oak Lawn, IL

Rašo **Martina Bikulčienė–Astrauskaitė**:

„Mano tėvai, Jonas ir Marcelė — Lietuvos Tauro apygardos partizanai. Tėvelis buvo ir 1941 m. birželio sukilimo dalyvis. Šeima labai nukentėjo. Giminės arba iššudyti, arba ištremti. Laikau stebuklu, monsinjorui A. Gustaičiui pavyko išgelbėti mano mamą ir mane.

1971 m. mano mamai, gyvenančiai svetimais (partizanų štabo parūpintais) asmens dokumentais, ir iš tremties grįžusiam jos broliui Jonui Naujokaičiui, remiant materialiai iš Čikagos, į Lietuvą buvo pervežti iš šiaurės Uralo ištremtų tėvų palaikai ir palaidoti Šakių rajone, Gelgaudiškio kapinėse, ir tai buvo padaryta slaptai.

Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, sužibo ir mano viltis surasti 1958.01.02 Žalgirio miške enkavedistų nužudyto tėvelio ir jo brolio išniekintus palaikus, ir juos krikščioniškai, civilizuotai palaidoti. Per keletą intensyvaus darbo metų ir didžiulio noro vedinai, pavyko surasti žudikus. Tai MGB papulkininkis Vytautas Vasiliauskas tiesiogiai nušovęs mano tėvelį, ir agentė „Romutė" (dirbusi MGB — 1949—1956 m.), M. Aleksaitė–Žukaitienė (gyveno Griškabūdyje, Šakių rajone), už bunkerio parodymą gavusi 1953.01.02 2,000 rublių. Pavyko surinkti dokumentus ir atiduoti teismui. Šiuos visus nepriklausomybės metus visą savo laisvalaikį skiriu teisiniams genocido vertinimams. Tikrai esu turbūt labai šiuo klausimu užsispyrusi, nes Kauno apygardos teismas V. Vasiliauską ir M. Žukaitienę pripažino kaltais. Tik, deja, teismo medicinos ekspertizės komisijos „pagalba", žudikams skirtos minimalios bausmės. Minėtai komisijai vadovavo Kauno medicinos instituto buvęs kompartijos sekretorius doc. Cėpla. Žudikas nepasakė, kur padėjo nužudytųjų ir išniekintų partizanų kūnus. Žudikas atvirai teisme tyčiojosi iš viso partizaninio judėjimo Lietuvoje.

Tokio rango čekistas Lietuvoje pripažintas kaltu pirmą kartą. (Jis dabar gyvena Tauragėje, gauna čekistinę Maskvos pensiją.)

Noriu siekti teisingumo toliau, bet labai sunkiai sekasi, nes nesu teisininkė. Spauda apie pokario kovas linkusi nutylėti. Esu kreipusis į prokuratūrą dėl kitos „numarintos" genocido bylos, sekasi sunkiai.

Rugsėjo mėnesį per Lietuvos televiziją buvo neilga laida apie partizanų Astrauskų žūtį. Gal būtų galima paskleisti šį faktą ir už mūsų Lietuvos ribų? Imanuelis Kantas teigė: „Kuomet teisingumas išnyksta, nelieka nieko, kas galėtų suteikti gyvenimo vertę žmonėms". Su pagarba. Atsiprašau už tokį raštelį.

(Pasirašo autorė)

RYTŲ PRŪSIJOS KELIAIS

ALGIRDAS LUKOŠEVIČIUS

Nr. 8

Kurtinaičių iš Norvydų šeimą sudarė: tėvas, motina, du sūnūs Vytautas 19 m., Jonas 16 m. ir keturios suaugusios dukros: Teresė, Eugenija, Valerija ir Petronėlė; Lukoševičių šeimą sudarė: tėvas Jurgis 49 m., motina Ona 35 m., dukra Marija 15 m., sūnūs — Algis 12 m. ir Juozukas 6 m., tarnas Kazimieras apie 50 m.; Kanslerienė 45 m. ir jos sūnus Vytautas 14 m. Iš Lukoševičių šeimos į dvarą dirbti turėjo eiti tėvas Jurgis, sesuo Marija ir tarnas Kazimieras. Kurtinaičių ėjo 7 šeimos nariai. Kanslerienė su sūnumi Vytautu taip pat ėjo į darbą. Namų šeimininkėms Lukoševičienei ir Kurtinaitienei į darbą nereikėjo eiti, jos šeimininkavo. Man taip pat nereikėjo eiti į dvarą dirbti. Aš turėjau rūpintis kuru, prikapoti malkų, prašyti žibalo lempai pas dvaro ūkvedį, aprūpinti šeimą bulvėmis, kurias parsinešdavau iš sandėlio. Jos buvo skirtos kiaulių pašarui. Jų parsinešti leisdavo dvaro administratorius. Bulvės buvo pagrindinis mūsų ir Kurtinaičių šeimos maistas. Vėliau, atvykus į Štenkendorfo dvarą Valaičių šeimai, aš su jų sūnumi Vytautu eidavome į Bergfriede (Samborowo) miestelio parduotuves išpirkti maisto produktus, gaunamus pagal maisto kortelių kuponus.

Pradžioje Lukoševičių ir Kurtinaičių šeimas apgyvendino dvaro rūmų oranžerijoje. Dvaro rūmai buvo vidutinio dydžio, dviejų aukštų, su bokšteliu, nutinkuoti ir baltai kalkėmis nudažyti. Jie stovėjo ant nedidelio ežero kranto, senname parke. Prieš rūmus buvo apvalus gazonas, apsodintas eglaitėmis, kurios buvo karpomos ir sudarė gyvatvorę. Prieš rūmų oranžeriją augo dvi didžiulės plačiašakės eglės, parke buvo įvairių medžių: ąžuolų, uosių, bukų, kėnių ir kt. Rytinėje parko dalyje buvo sodas, gėlynai, inspektai ir nedidelis šiltnamėlis. Jis lapkričio mėn. pabaigoje stovėjo tuščias. Mes su broliu Juozuku per tas dvi savaites buvome išvaikščioję parką skersai ir išilgai. Net buvau įlipęs į tas didžiules egles, augančias prie oranžerijos. Nuo eglių viršūnių iki apatinių šakų buvo galima lengvai nusileisti, tai buvo labai įdomu. Antrame rūmų aukšte, virš oranžerijos, gyveno to dvaro ūkvedžio šeima. Jį darbininkai vadino „Herr Inspektor". Ūkvedžiai turėjo apie 15 metų amžiaus sūnų, kuris mokėsi Torūnės (Torun) gimnazijoje. Per Kalėdų atostogas jų sūnus buvo sugrįžęs į Štenkendorfą, tačiau po jų į gimnaziją atgal negrįžo, nes darėsi įtempta padėtis rusų–vokiečių fronte. Oranžerijos viduje stovėjo didžiuliai vazonai, kuriuose augo palmės, kitų augalų nebuvo. Oranžerija buvo apšildoma centriniu šildymu. Gyventi joje nebuvo šalta, tik visa bėda, kad nebuvo joje virtuvės, kur būtų galima išsivirti maistą, nebuvo vandens apsiprausti ir tualetų. Tai sudarė tam tikrų problemų ir nepatogumų. Oranžerijoje miegojome ant grindų paklotų šiaudų. Grįžęs iš darbo Kurtinaičių jaunimas ir sesuo Marytė vakarais dainuodavo „Leiskit į Tėvynę" ir kitas dainas. Dainuoti padėdavo ir Kanslerienė, kuri turėjo labai gražų balsą. Kartais ji padainuodavo ir rusiškus romansus, kuriuos buvo išmokusi Rusijoje, kai 1915 m. artėjant vokiečiams buvo su tėvais pasitraukusi.

Dvaro oranžerijoje Kurtinaičiai išgyveno apie savaitę, kol gavo butą name prie įvažiavimo į dvarą vartų. Bute buvo du dideli kambariai ir virtuvė. Mūsų šeima ir Kanslerienė su sūnumi dar apie savaitę pasilikome gyventi oranžerijoje. Tik gruodžio pradžioje persikraustėme į butą, kuriame buvo vienas didelis kambarys ir didelė virtuvė. Šiame bute su mūsų šeima įsikūrė Kanslerienė su sūnumi Vytautu. Namas buvo ilgas, vienaukštis, raudonų plytų su raudonų čerpių stogu. Jis stovėjo ant ežero kranto. Jame gyveno dvaro darbininkai. Tai daugiausia vokiečių šeimos. Iš jų pamenu vienos daugiavaikės šeimos pavardę — Vyšnevski. Jų šeimoje buvo 8 vaikai ir dar laukėsi 9–to. Su Vyšnevskių sūnumi Walteriu aš susidraugavau. Jam buvo apie 11 metų. Jų tėvas, vermachto kareivis, per Kalėdas buvo paleistas iš fronto keletui dienų atostogų. To paties namo kaimyniniame bute gyveno rusės ir ukrainietės, paimtos darbams į Vokietiją. Jų buvo 10 ar 15. Vyriausia buvo teta Jekaterina, kuri neidavo į darbą, bet šeimininkaudavo namuose. Rusaitės daugiausia dirbo kiaulių ir galvijų fermoje. Sekmadienį pavakariais pas jas ateidavo rusų belaisviai, kurių dvare buvo apie 30 žmonių. Atėjus belaisviams prasidėdavo šokiai ir rusiškos dainos. Linksmybės tęsdavosi iki 22 val., nes belaisviai turėdavo grįžti į savo būstinę iki 23 val., kadangi jų patalpos naktį būdavo užrakinamos. Juos saugojo vienas senyvo amžiaus vokietis puskarininkis ir keletas ukrainiečių vlasovininkų. Vienas vlasovininkas, vardu Michailas (Miša), užeidavo pakalbėti ir pas mus. Kiek pamenu, jis pasakojo, kad jo tėvai Vakarų Ukrainoje, kuri iki 1939 m. rugsėjo mėn. vidurio priklausė Lenkijai, turėjo didelį ūkį ir labai gerai gyveno. Tačiau užėjus Raudonajai armijai, jo tėvą sušaudė kaip liaudies priešą. Motina su vaikais pabėgo iš namų ir slapstėsi. 1941 m. prasidėjus vokiečių–rusų karui ir Vakarų Ukrainą užėmus vokiečiams, šeima sugrįžo į namus. Miša įstojo į organizuojamą Vlasovo armiją, atsidūrė Vokietijoje. Apie kitų šeimos narių likimą jis nieko nežinojo ir tai labai išgyveno. Jis sakydavo, kad bolševikams į rankas gyvas nepasiduos. Turbūt antrą ar trečią evakuacijos iš Štenkendorfo dieną, mūsų koloną pasivijo Mišos draugai vlasovininkai ir pasakė ukrainietėm, kad jis žuvo rusų tankams įsiveržus į dvarą. Viena ukrainietė mergina jo labai gailėjo ir verkė, matyt, jis buvo jos vaikinas.

Paskutinėmis 1944 m. lapkričio dienomis į Štenkendorfo dvarą atvažiavo Valaičių šeima. Keletą dienų mes su Valaičiais pagyvenome drauge oranžerijoje. Lietuvoje jie gyveno Vilkijoje. Antanas Valaitis buvo mokytojas, jo žmona Veronika buvo namų šeimininkė. Valaitienė gerai kalbėjo lenkiškai. Valaičiai turėjo penkis sūnus ir vieną dukrą Aldoną. Vyriausiasis iš vaikų buvo Vytautas. Su juo ir jaunesniu broliu Rimu aš draugavau, kiti vaikai buvo dar maži. Turėdamas laiko aš pas Valaičius apsilankydavau. Valaičiai nesiruošė ilgiau apsistoti dvare, norėjo tik šiek tiek pailsėti ir važiuoti tolyn į Vakarus. Valaitienė ne kartą kalbino ir mūsų tėvus, bet Tėvas apie tai net klausyti nenorėjo. Jis sakydavo Mamytei, kad jei, motin, tu nori amerikoniškų bombų gauti, tai važiuok. Jis vokiečio Kaptainio buvo įtikintas, kad rusai į Vokietiją taip toli neateis, karas greitai baigsis. Tėvas tikėjo, kad pasibaigus karui, bus arčiau parvažiuoti į namus. Deja, deja... tai buvo kaimo žmogaus mąstysena, kurios pasekmės buvo dramatiškos visai šeimai.

1944 m. gruodžio pradžioje pašalo ir pasnigo. Ant ežero jau buvo galima čiuožti. Tai buvo mums, vaikams, didelis malonumas. Mes su broliu Juozuku dažnai eidavome ant ežero pačiužinėti. Ateidavo ir Valaičių vaikai, mano draugas Walteris ir kiti vokietukai. Gruodžiui įpusėjus, pradėjo labiau šalti ir ant ežero susidarius pakankamo storio ledo sluoksniui, atvažiavo žvejai poledinei žvejybai. Jie ežero lede padarė daug skylių, į vieną iš jų sukišo tinklus ir juos stūmė į dvi priešingas puses ilgomis kartimis. Tinklai apjuosė pusę ežero. Taip prasidėjo poledinė žūklė, kuri tęsėsi visą dieną. Žuvų sugavo labai daug, daugiausiai karpių ir lydekų. Pasibaigus žūklei, žvejai leido kiekvienai šeimai nusipirkti po du karpius. Žuvų pirkti atėjo ir mūsų Tėvelis. Užsižiūrėjęs į žuvis nepastebėjo, kad netoli buvo iškirsta eketė. Jis į ją įkišo vieną kojį. Visa laimė, kad eketė buvo nedidelė, jei būtų didesnė, galėjo prigerti.

Bus daugiau.

Lietuva mini Gedulo ir vilties dieną

Iš „Eltos" archyvo: 1991—ųjų birželio 14—oji — Naujojoje Vilnioje atidengtas skulptoriaus V. Gylikio paminklas bolševikinės tremties tragedijai įamžinti.
Algirdo Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Vilnius, birželio 13 d. (ELTA) — Lietuva mini 65—ąsias metines nuo pirmojo masinio nekaltų civilių gyventojų trėmimo į netinkamas gyventi Sibiro ir Tolimosios Šiaurės Sovietų Sąjungos teritorijas 1941 metų birželio 14 dieną.

Atmintinų dienų sąraše įrašyta birželio 14—oji — Gedulo ir vilties diena, birželio 15—oji — Okupacijos ir genocido diena.

Antradienį Parlamento galerijoje Seime pristatyta Rimo Metlovo skulptūra „Šauksmas".

Pagrindinę atminimo renginių dieną — birželio 14—ąją, trečiadienį, Genocido aukų muziejų visi norintys gali lankyti nemokamai.

Tos dienos rytą Parlamento galerijoje Seime atidaryta Antano Sadecko fotoekspozicija „Negrįžusiems iš Sibiro".

Vėliau Gedulo ir vilties, Okupacijos ir genocido atmintinos dienos bus paminėtos Seimo iškilmingame posėdyje, vidudienį sostinės Nepriklausomybės aikštėje bus pakelta Valstybės vėliava.

Susirūpinta padėtimi Filologijos fakultete

Vilnius, birželio 13 d. (BNS) — Kalbos mylėtojai ir žinomi lituanistai susirūpino dėl gresiančios reorganizacijos seniausio Lietuvoje Vilniaus universiteto (VU) Filologijos fakultete.

VU Filologijos fakulteto taryba, fakulteto studentų atstovybė ir keliolika garsiausių profesorių lituanistų neseniai išplatino kreipimąsi į Lietuvos visuomenę.

Kalbos mylėtojams kelia nerimą tai, kad stokojant valstybės skiriamų lėšų, rengiamasi fakulteto pertvarkai, kurios metu numatoma panaikinti dalį katedrų ir etatų.

„Seniausios Lietuvos aukštosios mokyklos fakultete, kuris garsėjo kaip pasaulinis baltistikos centras, per okupaciją išliko lietuvybės bastionu, puoselėjo senųjų ir užsienio kalbų mokovų kalvės prestižą, pradėta visuotinė reorganizacija", — rašoma kreipimesi.

VU Filologijos fakulteto tarybos siūlymu, dekanui Bonifacui Stundžiai buvo pasiūlyta atsistatydinti, kartu su juo traukiasi prodekanės.

Kaip sakė VU rektorius Benediktas Juodka, Filologijos fakultetui vieninteliam iš 14 fakultetų universitete nuolat nepakanka lėšų. Todėl jo pavedimu buvo sudaryta darbo grupė, kuri ieškojo būdų, kaip būtų galima geriau paskirstyti lėšas.

Filologai mano, kad į išlaikytinių bei skolininkų statusą juos įstūmė pragaištinga aukštųjų studijų bei mokslo politika.

„Gal Lietuva ir gali išsiversti pati nerengdama kai kurių sričių specialistų, siųsdama labiau specializuotoms studijoms į užsienį. Tačiau lietuvių kalbos ir literatūros žinovų iš šalies nepasikviesi. O gal grįšime į XIX a. pradžią, kai lituanistika buvo vokiečių profesorių ir Rusijos akademikų rankose?" — klausia kreipimosi autoriai.

Jie, atmesdami aliuzijas į sovietinių laikų nostalgiją, pastebi, kad paskutiniaisiais okupacijos metais fakultete dirbo 17 lituanistikos profesorių, o dabar jų yra tik trys.

Sportas

*** Latvijoje vykusiose Latvijos galiūnų čempionato 3-ojo etapo varžybose panevėžietis galiūnas,** Panevėžio miesto 2-ojo policijos komisariato apylinkės inspektorius Vilius Petrauskas, iškovojo pirmąją vietą. Čempionate dalyvavo 8 Latvijos galiūnai bei po vieną galiūną iš kaimyninių valstybių — Estijos ir Lietuvos. 2005-siais V. Petrauskas kartu su kitais Lietuvos galiūnais pasaulio galiūnų varžybose iškovojo pirmąją komandinę vietą.

*** Atvirosiose Lenkijos sportinių šokių pirmenybėse jaunimo klasikinių sportinių šokių varžybas laimėjo** Klaipėdos „Žuvėdros" šokėjai Imantas Joneckis ir Martyna Mickutė. Antrąją vietą tarp 42 porų užėmė rusai Vadim Šurin bei Jekaterina Volgina, o treti finale buvo Lenkijos atstovai — Jegor Pogrebniak bei Agata Matyjek.

*** Pirmosiose pasaulio futbolo čempionato Vokietijoje keturių komandų E grupės rungtynėse** pirmą kartą kaip savarankiška valstybė dalyvaujanti Čekija 3:0 sutriuškino praėjusių planetos pirmenybių ketvirtfinalio dalyvę JAV rinktinę. Du įvarčius nugalėtojams pelnė Tomaš Rosicky, vieną — Jan Koller. Čekų pergalės džiaugsmą kiek aptemdė pirmojo kėlinio pabaigoje gauta J. Koller trauma bei net keturios jiems parodytos geltonos kortelės.

Socialdemokratų ir konservatorių derybos nutrūko

Atkelta iš 1 psl.
socialinės paramos jaunoms ir daugiavaikėms šeimoms. Socialdemokratai su tuo sutikti negali", — rašoma socialdemokratų pareiškime.

Pareiškime pažymima, jog visa atsakomybė dėl derybų sužlugdymo pasekmių tenka konservatorių vadovams.

Tėvynės sąjungos vadovas Andrius Kubilius antradienį žurnalistams pareiškė, kad toks socialdemokratų sprendimas konservatoriams „nebuvo netikėtas". Pasak A. Kubiliaus, visa socialdemokratų elgsena rodė, kad jie nenori koalicijos su konservatoriais.

„Mes matėme, kad socialdemokratų derybų delegacija nenorėjo realiai pasiekti sutarimo. Akivaizdu, kad socialdemokratai sąmoningai vilkino derybas, negalėdami priimti mūsų pasiūlymo žengti permainų keliu vardan to, kad Lietuva rastų išeitį iš tos krizės, į kurią atvedė buvusi socialdemokratų Algirdo Brazausko ir Viktoro Uspaskicho Vyriausybė", — sakė A. Kubilius.

Konservatoriai žadėjo informuoti prezidentą Valdą Adamkų, kad, pasak jų, socialdemokratai sužlugdė derybas.

A. Kubilius teigė, jog į vadinamąjį Proveržio bloką susibūrusios partijos — konservatoriai, liberalų sąjūdis ir socialliberalai — sieks suformuoti permainų siekiančią koaliciją

„Mano įsitikinimu, šiame Seime yra pakankamai daug žmonių, atstovaujančių įvairioms frakcijoms ir nesusikompromitavusių, kurie galėtų prisidėti prie žygio vardan permainų Lietuvoje.

Mes pabandysime šią galimybę realizuoti ir pateikti prezidentui pasiūlymą. Jeigu prezidentas pasiūlys mūsų Proveržio koalicijos susivienijimui formuoti Vyriausybę, mes tokios atsakomybės nebijosime ir ją realizuosime sąžiningai ir atsakingai. Jei socialdemokratai, mums gavus įgaliojimą formuoti Vyriausybę, persigalvos, mes ir juos pakviesime eiti permainų keliu", — kalbėjo A. Kubilius.

Paklaustas, ar vadinamosios Proveržio koalicijos iniciatoriai siūlys prezidentui ir premjero kandidatūrą, A. Kubilius atsakė, jog, šalies vadovui pageidaujant, tokia kandidatūra būtų pateikta.

Seimūnus vilioja prabangios kelionės

Atkelta iš 1 psl.
už įvairias pramogas, papildomas paslaugas, dalyvavimą vakarėliuose.

A. Sadeckas ir A. Paulauskas pasirinko ne patį pigiausią viešbučio siūlomą paslaugų paketą, kuris vadinasi „Deluxe".

Trijų dienų gyvenimas kambariuose su vaizdu į jūrą, pusryčiai, pietūs, vakarienės, taip pat dalyvavimas vakarėliuose bei priėmimuose kiekvienam jų atsieitų po 1,850 eurų. Taigi vien abiejų politikų gyvenimui viešbutyje Seimas turėtų skirti 12,775 litus.

Nors vienas pagrindinių renginio akcentų — neoficialus dalyvių bendravimas, anglų kalbos gerai nemokantys politikai nori į renginį nusivežti ir vertėją. Tai Seimui atsieitų kone 6,000 litų.

Nors Seimo valdyba ir nesiryžo palaiminti šios išvykos, A. Sadecko bei A. Paulausko pavardės jau įrašytos į renginio dalyvių sąrašą.

„Kiek tai kainuos, aš nežinau. Jeigu valdyba nuspręs, kad tai labai brangu, tegu neleidžia. Aš gavau asmeninį kvietimą, kurį man persiuntė dabartinis parlamento vadovas Viktoras Muntianas. Nekeliu sau užduoties būtinai ten vykti, tačiau manau, kad kas nors turėtų atstovauti Lietuvai tame renginyje", — sakė A. Paulauskas.

Jis pabrėžė, kad renginyje dalyvauja daug įtakingų ir žinomų įvairių valstybių politikų.

„Kaip valdyba nori, tegu ir nusprendžia, o aš reaguoju labai ramiai. Niekuomet be reikalo nevažinėjau ir apskritai labai mažai važinėju į užsienį. Be to, net nežinau, kodėl būtent man atsiuntė kvietimą", — kalbėjo ir A. Sadeckas.

Socialliberalas priminė, jog Seimo valdyba palaimino Darbo partijos frakcijos narės Vilijos Vertelicnos kelionę į Paryžių, taip pat į Lotynų Amerikoje esančią Prancūzijos Gvianą domėtis kosminės erdvės problemomis.

V. Uspaskicho pinigų slėptuvės...

Atkelta iš 1 psl.
Igor Malyškov, gyvenančiu Ženevoje, taip pat jo tėvu Vladimir Malyškov.

Teisėsaugos akiratyje atsidūrusios Darbo partijos veikėjai aiškina, jog dideles pinigų sumas jie gavo ne iš partijos juodosios kasos, o asmeniškai iš V. Uspaskicho. Pastarasis ne kartą yra teisinęsis, jog algas vokeliuose savo bendrovių darbuotojams irgi mokėjo iš asmeninių lėšų — dividendų.

Tačiau gerai informuoti asmenys tvirtina, kad didelės grynų pinigų sumos V. Uspaskichą pasiekdavo per „Glazovan Ltd", kurios metų apyvarta buvo 40—60 mln. JAV dolerių.

Slapta veikiančių neapmokestinamųjų bendrovių sistema sudaro galimybių manipuliuoti lėšomis, jas išplauti, gauti įspūdingas niekur neužfiksuotas grynų pinigų sumas.

„Glazovan Ltd" buvo steigiama siekiant manipuliuoti laisvomis lėšomis Rusijoje ir Europoje, aplenkiant Lietuvą. Jos veiklos centrai — Austrija, Rusija, Švedija.

Tačiau yra duomenų, kad pastaruoju metu iš pirminės ir jos antrinių neapmokestinamųjų įmonių sąskaitų nekart buvo vykdomi pervedimai į Lietuvą neva grąžinant paskolas ar jas teikiant bei tariamai investuojant.

2004—2006 metais būta daug pervedimų į „Glazovan Ltd" sąskaitas ir iš Lietuvos. Įtariama, kad tai gali būti nelegalus verslininkų atlygis už pagalbą gaunant ES fondų lėšas.

Šaltinių tvirtinimu, „Glazovan Ltd" palaiko finansinius ryšius su Rusijos bendrove „Gazprom", kurioje savo karjerą pradėjo V. Uspaskichas.

Praėjusiais metais ši neapmokestinamoji bendrovė pradėjo aktyviau veikti Rusijoje. Įregistruota keletas formalių atstovybių Maskvoje, Archangelske bei kitose Rusijos vietose. Jos siūlo su statybomis susijusias paslaugas, taip pat dalyvauja V. Uspaskicho labdaros projektuose.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

EUROPA

STRASBOURG

Europos Parlamento komisija, tirianti kaltinimus, kad JAV pažeidė žmogaus teises, o Centrinė žvalgybos valdyba gabeno kalinius iš Europos šalių į tokias valstybes, kur jie galėjo būti kankinami, patvirtino atitinkamą pranešimą. Už jo patvirtinimą balsavo 25 komiteto nariai, prieš — 14, dar septyni susilaikė. Šiame dokumente pažymima, kad JAV tiesiogiai tenka atsakomybė už įtariamųjų terorizmu grobimą, sulaikymą ir gabenimą Europoje. Drauge atsakomybė už Europos žmogaus teisių konvencijos nesilaikymą gali tekti ir ES narėms.

ATĖNAI

Britų lėktuvas, kuriuo iš Egipto skrido 180 keleivių, pirmadienio vakarą turėjo neplanuotai tūpti Atėnuose, nes jo pilotas patyrė insultą, pranešė pareigūnai. Pasak oro uosto pareigūnų, antrasis užsakomojo skrydžio pilotas pranešė, kad pilotas prastai pasijuto, ir paprašė leidimo skubiai tūpti Graikijoje. Graikų pareigūnai saugiai evakavo iš lėktuvo visus keleivius, o pilotas buvo nuvežtas į oro uosto medicinos punktą.

VARŠUVA

Lenkų režisieriaus Grzegorz Braun dokumentinį filmą „Teigiami pliusai, neigiami pliusai", kuriame pasakojama apie tariamą buvusio Lenkijos prezidento Lech Walęsa bendradarbiavimą su komunistinės Lenkijos saugumu, galima pasižiūrėti internete. Ši juosta, kurios herojus yra slaptas saugumo agentas slapyvardžiu „Bolek", išgarsėjo po to, kai ją buvo uždrausta rodyti per Lenkijos visuomeninę televiziją. Dabar filmą galima pamatyti tinklalapiuose „eMule" ir „MegaUp–load". L. Walęsa apie šį faktą sužinojo tik praėjusį penktadienį. Prezidentas neslėpė pasipiktinimo ir pareiškė, jog su kiekvienu asmeniu, kuris jį apkaltins bendradarbiavus su komunistiniu saugumu, susitiks teisme.

* * *

Nuo 2004 metų gegužės 1-osios iš Lenkijos į Europos Sąjungos (ES) šalis dirbti išvyko maždaug 2 mln. žmonių, rašo dienraštis „Gazeta Wyborcza", kuris nurodo, kad tai didžiausia emigracijos banga pastaraisiais dešimtmečiais. Oficialiais Lenkijos darbo ir socialinės politikos ministerijos duomenimis, per minimą laikotarpį ieškoti darbo į ES išvyko 1 mln. lenkų, bet Varšuvos universiteto migracijos tyrimų skyriaus darbuotojas Wojciech Lukomski mano, kad emigracijos mastas yra gerokai didesnis. Jo teigimu, legaliai ir nelegaliai ES šalyse dirbančių lenkų yra beveik tiek pat, taigi iš viso į užsienį išvyko 2 mln. lenkų.

DUBLINAS

Būdamas 80 metų mirė buvęs Airijos premjeras Charles Haughey. „Šiandien sužinojau, kad mirė buvęs premjeras ir 'Fianna Fail' vadovas Charles Haughey. Tai labai liūdnas įvykis, kuris žymi ištisos eros pabaigą", — sakoma elektroniniu paštu atsiųstame dabartinio premjero Bertie Ahern pareiškime. Ch. Haughey, kuris Airijos premjeru buvo tris kadencijas, 1995 metais buvo diagnozuotas prostatos vėžys. 2001-aisiais jis patyrė infarktą, o pastaraisiais metais kelis kartus gydėsi ligoninėje. Ch. Haughey Airijos politikoje dominavo nuo 1979 iki 1992 metų. Jis laikomas žmogumi, paklojusiu pamatus Airijos ekonomikos pakilimui, tačiau jo politinį palikimą temdė keli skandalai ir kaltinimai korupcija.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV prezidentas George W. Bush pareiškė, kad Abu Musab al Zarqawi pakeitęs naujasis „al Qaeda" Irake vadovas bus amerikiečių taikinių sąrašuose, ir sakė, kad JAV pajėgos kol kas turi likti ir padėti užtikrinti toje šalyje saugumą. „Al Qaeda" Irake vietoje A. M. al Zarqawi paskyrė nelabai Vakaruose žinomą Abu Hamza al Muhajir. Tai sutapo su G. W. Bush videokonferencija, kurios metu prezidentas tarėsi su savo pajėgų vadais Baghdad dėl tolesnių veiksmų Irake. Paklaustas apie A. H. al Muhajir, G. W. Bush užsiminė, kad jį gali ištikti pirmtako likimas.

* * *

JAV nusikaltimų, padarytų 2005 metais, skaičius išaugo 2.5 proc. palyginti su 2004 metų rodikliais, pažymima pirminiame pranešime, kurį parengė Federalinis tyrimų biuras. Dokumente pabrėžiama, kad per praėjusius metus nužudymų skaičius šalyje padidėjo 4.8 proc., tai reiškia, kad žuvo beveik 17,000 žmonių. Be to, 5.5 proc. padaugėjo vagysčių. Kai kuriais atvejais nusikaltimų skaičiaus didėjimą lėmė išoriniai veiksniai. Pavyzdžiui, Houston policija teigia, kad į miestą atsikėlė daug nusikaltėlių, kurie buvo priversti palikti savo gimtuosius miestus, kai pernai kelias pietines valstijas nusiaubė uraganas „Katrina".

TALLAHASSEE

Atogrąžų audros „Alberto" galimybės tapti pirmuoju 2006 metų sezono uraganu antradienį sumažėjo, kai ji pasuko Floridos link, į retai apgyvendintas pakrantes atnešdama smarkias liūtis. Audros centras antradienį ryte tebebuvo Meksikos įlankoje, tačiau stiprus vėjas ir lietus jau buvo pasiekęs Šiaurės vakarų Floridą, kur pareigūnai nurodė tūkstančiams gyventojų evakuotis iš salų, lygumų ir kilnojamų namų aikštelių. Audros keliamo vėjo greitis sumažėjo iki 100 km/h ir nepasiekė 119 km/h greičio. Tik pasiekusios tokį greitį audros virsta uraganais.

ARTIMIEJI RYTAI

GAZA

Šiaurinėje Gazos ruožo dalyje antradienį, per kruviniausią šių metų Izraelio ataką iš oro, palestiniečių teritorijose žuvo devyni žmonės, tarp jų du kovotojai ir du vaikai. Izraelio lėktuvas raketą paleido į automobilį, kuriame Salahadin keliu į šiaurę nuo Gazos važiavo trys karinės grupuotės „Islamo džihadas" nariai.

M. Chodorkovskij į Tolimuosius Rytus išsiųstas teisėtai

Maskva, birželio 13 d. („Interfax"/BNS) — Maskvos miesto teismas antradienį pripažino, kad buvęs naftos bendrovės „Jukos" vadovas Michail Chodorkovskij buvo teisėtai nusiųstas atlikti aštuonerių metų laisvės atėmimo bausmės į Čita srities Krasnokamensk koloniją.

Tuo teismas pripažino teisėtu Maskvos teismo sprendimą nuspręsti, kad M. Chodorkovskij buvo teisėtai nusiųstas į šią atokią Tolimųjų Rytų sritį atlikti bausmės, ir atsisakyti patenkinti buvusio naftos kompanijos „Jukos" vadovo gynėjų kasacinį skundą.

Anksčiau M. Chodorkovskij advokatas Jurij Šmidt prašė pripažinti neteisėtu žemesniosios instancijos teismo sprendimą ir jį panaikinti.

Tuo pat metu teisėjai pažymėjo, kad sprendimai gali būti apskųsti per metus priežiūros instancijoje.

Motyvuodamas kasacinį skundą advokatas sakė: „Mūsų šalyje neatsirado vietos Chodorkovskij arčiau nei už 7,000 kilometrų nuo Maskvos". „Istorija viską sudėlios į savo vietas", — pridūrė J. Šmidt.

Pasibaigus teismo posėdžiui J. Šmidt pareiškė, kad nieko kito iš Maskvos miesto teismo sprendimo nesitikėjo. Advokatas pranešė, kad jeigu M. Chodorkovskij norės, gynėjai kreipsis į priežiūros instanciją.

Gynėjas pabrėžė, kad visi Rusijos teismo institucijų sprendimai bus išversti į anglų kalbą ir pateikti Strasbourg teismui kaip gynėjų skundo priedas.

Anksčiau tas pats teismas atsisakė patenkinti tokią pat M. Chodorkosvkij verslo partnerio, tarptautinio finansinio susivienijimo „Menatep" vadovo Platon Lebedev skundą dėl jo išsiuntimo atlikti bausmę į Jamal Nencų autonominę apygardą.

2005 metų gegužę M. Chodorkovskij buvo nuteistas devynerių metų laisvės atėmimu už kelis ekonominius nusikaltimus, tarp jų sukčiavimą stambiu mastu, bet rugsėjį Maskvos miesto teismas, palikęs galioti kaltinamąjį nuosprendį, bausmę sumažino iki aštuonerių metų.

Turkija įveikė pirmąją kliūtį kelyje į ES

Liuksemburgas, birželio 13 d. („Reuters"/BNS) — Turkija žengė pirmąjį didelį žingsnį kelyje narystės Europos Sąjungoje (ES) link — ši kliūtis buvo įveikta 25 valstybių sąjungai radus išeitį iš aklavietės Kipro klausimu, dėl kurio vėliau šiais metais pranašaujama nauja krizė.

Pagal ES užsienio reikalų ministrų susitarimą, kuris buvo pasiektas po ilgų ginčų, Turkija užbaigė derybas dėl pirmojo ir lengviausio derybų skyriaus — mokslo ir tyrimų. Iš viso tokių skyrių yra 35.

Tačiau bendrija įspėjo dėl rimtų pasekmių, jei Ankara neįvykdys įsipareigojimų pripažinti visas 10 naujųjų ES narių, įskaitant Kiprą, ir šiemet atidaryti savo uostus bei oro uostus Kipro laivams ir lėktuvams.

Austrijos užsienio reikalų ministrė Ursula Plassnik per spaudos konferenciją sakė, kad pirmadienio susitikimas parodė laukiančius sunkumus, jei Turkija nepakeis kurso Kipro klausimu.

Turkijos užsienio reikalų ministras Abdullah Gull, kuris į Liuksemburgą atvyko po to, kai dauguma ES ministrų po susitikimo jau buvo išvykę, sveikino šį svarbų įvykį jo šaliai siekiant įstoti į ES, bet leido suprasti, kad Turkija nenusileis be analogiškų sąjungos veiksmų ekonominei turkiškojo Šiaurės Kipro izoliacijai sušvelninti.

Atsakydamas į ES plėtros komisaro Olli Rehn perspėjimą apie artėjančią geležinkelio katastrofą, A. Gul sakė, kad ES ir Turkijos santykių Kipras neturėtų „be reikalo apnuodyti".

„Jei tokia geležinkelio katastrofa įvyks, ji bus ne vienoje pusėje, ir atsakomybė teks ne vienai pusei", — sakė jis.

Problema dėl Kipro persekios Ankarą viso derybų dėl narystės maratono metu, nes kiekvienam iš 70 ES sprendimų pradėti ar uždaryti derybų skyrius reikia vienbalsio narių pritarimo.

MŪSŲ VIRTUVĖ

Paruošia **Julija K.**

APIE AGURKUS

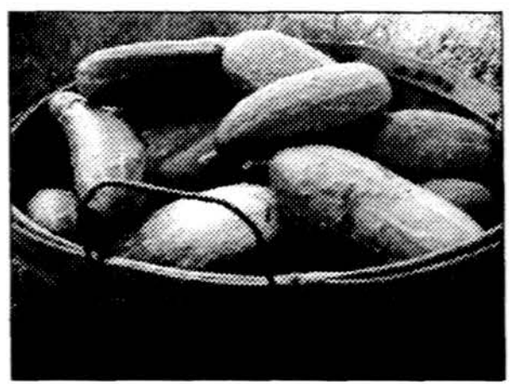

Ar žinote, kad agurkai turi gydomųjų savybių? Pvz.: vitaminų, pektinų, ląstelienos, makro ir mikroelementų, kalio, kuris suteikia šlapimą varančių savybių, gerai veikia kraujagysles ir širdį, normalizuoja kraujo apytaką. Agurkuose esanti siera saugo nuo nuplikimo — stiprina plaukus. Agurkai gerina virškinamojo trakto darbą, skatina cholesterolio išsiskyrimą iš organizmo, labai reikalingi, sergant kepenų ir inkstų ligomis. Juose yra net 97 proc. vandens, todėl ir tai labai naudinga organizmui. Agurkus galima panaudoti ir kosmetikai: šviežio agurko ritinėliai, uždėti ant pavargusių akių, padeda ne tik akims, bet ir paakiams atsigauti. Be to, agurkai — skanūs tiek šviežį, tiek ir rauginti, ar kaip kitaip paruošti. Tad valgykime kuo daugiau agurkų.

Agurkų salotos su žaliaisiais pipirais

2 nemaži švieži agurkai
1 vid. dydžio žaliasis pipiras
3 pomidorai
4 ridikėliai
1 kiaušinis
1 šaukštas supjaustytų svogūno laiškų
1/2 puod. sumažinto riebumo majonezo arba rūgščios grietinės
1 šaukštelis sukapotų šviežių krapų
1/4 šaukštelio druskos
1/8 šaukštelio maltų pipirų
salotų lapų

Agurkus supjaustyti kvadratėliais, pomidorus — skiltelėmis, pipirą plonomis juostelėmis (šiaudeliais), ridikėlius — griežinėliais. Visas daržoves sumaišyti, užpilti majonezu, apibarstyti druska, pipirais, krapais, sumaišyti. Patiekiant į stalą, daržovių mišinį išdėlioti ant salotų lapų, papuošti kietai virto kiaušinio griežinėliais.

Agurkienė su krapais

4 švieži agurkai
1 šaukštelis sukapotų šviežių rozmarino lapelių (rosemary)
3 puod. daržovių sultinio (galima ir viščiuko ar jautienos — iš kubelių)
2 šaukšteliai citrinų sulčių
1/2 šaukštelio (ar kiek mažiau) druskos
1/4 šaukštelio maltų baltųjų pipirų
2/3 puod. rūgščios, sumažinto riebumo grietinės
6 šaukštai smulkiai sukapotų šviežių krapų

2 agurkus padėti į šalį. Kitus nulupti, perpjauti išilgai per pusę, šaukšteliu išskobti sėklas ir tada supjaustyti nedideliais gabaliukais. Agurkų gabaliukus apibarstyti rozmarinu, suberti į puodą, supilti

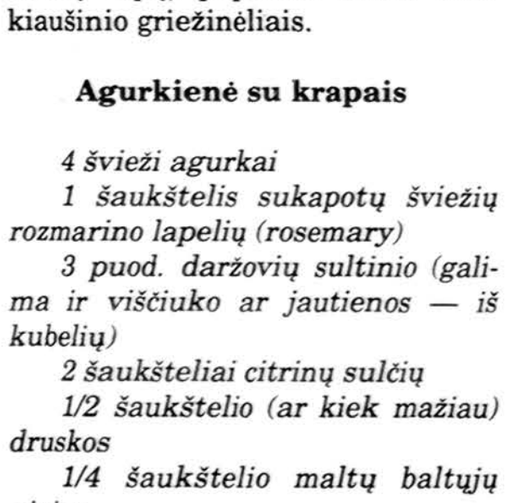

daržovių sultinį ir uždengus pavirti ant mažos liepsnos apie 20 min.

Pasiliktus du agurkus nulupti ir sutarkuoti stambia (burokine) tarka. Tarkuotus agurkus apšlakstyti citrinos sultimis, pabarstyti druska, pipirais ir sudėti į bebaigiančią virti sriubą. Grietinę sukrėsti į mažą dubenėlį, pamažu įpilti apie 1/2 puod. sriubos skysčio, gerai išmaišyti ir supilti į puodą su sriuba. Sriubą pakaitinti, bet neužvirti.

Supilstyti į lėkštes, ant kiekvienos viršaus užbarstant kapotų krapų.

Špinatų salotos

1/2 sv. žalių špinatų lapelių (netinka šaldyti)
*2–3 bulvės**
2 obuoliai
1/2 puod. fermentinio sūrio (labai tinka sūris su pipirais, pvz., „Pepper Jack" ar pan.)
1/2 puod. jogurto (be prieskonių)
1/4 šaukštelio druskos
1/8 šaukštelio maltų pipirų

Špinatus gerai nuplauti (jeigu yra kietų kotelių, juos išpjauti), smulkiai supjaustyti, užpilti verdančiu vandeniu. Bulves išvirti, ataušinti. Obuolius nulupti.

Bulves, obuolius ir sūrį supjaustyti vienodo dydžio gabaliukais. Nuo špinatų nuvarvinti vandenį (jeigu kiek vandens liks — nesvarbu), suberti bulves, obuolius, sūrį, sumaišyti su špinatais. Užpilti kiek paplaktu, kad būtų skystesnis, jogurtu, suberti druską, pipirus, išmaišyti.

*Vietoj bulvių galima vartoti virtas morkas, brokolius, žiedinius kopūstus.

Apkeptos įdarytos dešrelės

1/2 sv. (8 uncijos) šviežių grybų
1 mažas svogūnas
4 pomidorai
1 šaukštas sviesto
1 kiaušinis
1 šaukštelis kario (curry powder)
1/2 puod. rūgščios, sumažinto riebumo grietinės
1/2 puod. tarkuoto sūrio (pvz. cheddar)
1 pakelis dešrelių (frankfurters, hot dogs...)

Įkaitinti orkaitę iki 350° F. Skardą patepti aliejumi. Grybus supjaustyti plonomis skiltelėmis. Svogūną smulkiai sukapoti, pomidorus supjaustyti griežinėliais.

Keptuvėje įkaitinti sviestą, sudėti grybus ir svogūnus, pakepinti, kol svogūnai bus minkšti, o iš keptuvės išgaruos nuo grybų atsiradęs skystis. Atvėsinti.

Kiaušinį išplakti su kariu ir grietine, įmaišyti svogūnus su grybais.

Dešreles perpjauti išilgai. Išdėstyti ant skardos, perpjauta dalimi į viršų. Ant kiekvienos dešrelės pusės uždėti grybų ir kiaušinio įdaro, uždėti pomidorų griežinėlių, apibarstyti tarkuotu sūriu, įkišti į orkaitę ir kepti 15 min., kol dešrelės bus karštos, sūris išsileis.

Kotletai su grybų įdaru

1/2 sv. maltos liesos jautienos arba kiaulienos
1 svogūnas
1 kiaušinis (galima vartoti kiaušinių produktą be trynių arba 2 baltymus vietoj vieno viso kiaušinio)
2 riekelės šviežios baltos duonos (nupjovus plutas)
3/4 puod. sultinio arba vandeniu atskiestos rūgščios grietinės
1/2 šaukštelio druskos
1/4 šaukštelio maltų pipirų
2–3 šaukštai miltų
2–3 šaukštai aliejaus

Įdaras

8–9 plonyčiai kumpio ar rūkytos dešros griežinėliai
1/2 puod. troškintų šviežių arba konservuotų (nuvarvintų) grybų
1 nedidelis, be sėklų, nuluptas, smulkiai sukapotas pomidoras (pomidorai lengvai nusilupa, jei juos 30 sek. panardiname į verdantį vandenį, po to — į šaltą vandenį)

Maltą mėsą sumaišyti su smulkiai sukapotu svogūnu (pastaba: aš mėgstu svogūną truputį pakepinti aliejuje arba svieste, tuomet jis turi geresnį skonį), kiaušiniu, sultinyje išmirkyta duona, gerai išminkyti. Masę padalinti į 8–10 nedidelių gabaliukų ir išploti (padaryti „paplotėlius" kaip mėsainiams) ant lentelės, apibarstytos miltais. Ant kiekvieno mėsos paplotėlio uždėti paruošto įdaro, mėsą sulenkti perpus ir padaryti apvalius, pailgus, plokščius (kaip kam patinka) kotletus. Kepti juos karštame aliejuje.

Patiekti su bulvių koše ir agurkų salotomis.

Įdaryti svogūnai

3 dideli svogūnai
2 šaukštai sviesto
2 šaukštai rūgščios grietinės
*1/2 sv. virtos mėsos**
2 šaukštai baltos duonos džiūvėsėlių
1/2 puod. pieno
1 puod. sultinio
1/2 šaukštelio druskos
1/4 šaukštelio maltų pipirų
1 šaukštas smulkiai sukapotų šviežių petražolių arba krapų

Svogūnus nulupti, sudėti į puodą, užpilti šaltu vandeniu, užvirti ir pavirti apie 2–3 min. Išimti iš vandens, nupjauti viršūnėlę ir išskobti vidurį, paliekant apie 1/2 colio storio sieneles.

Įdaras: išskobtąsias svogūno dalis smulkiai sukapoti, pakepinti svieste. Virtą mėsą sumalti arba labai smulkiai sukapoti. Džiūvėsėlius užpilti pienu ir kartu su grietine, druska, pipirais sumaišyti su mėsa. Svogūnus prikimšti įdaru, sudėti į riebalais išteptą negilų indą, ant kiekvieno viršaus uždėti truputį sviesto. Kepti iki 350° F įkaitintoje orkaitėje, kol paviršius truputį pagelsta. Tuomet į indą įpilti sultinį, sumaišytą su grietine ir aplaistant svogūnus pakepinti dar 10 min.

Įdaryti svogūnai sudedami į pašildytą dubenėlį, užpilami perkoštu padažu, kuriame kepė, apibarstomi petražolėmis. Prie jų tinka keptos ar virtos bulvės.

*Jeigu kas neturi mėsmalės ir negali susimalti recepte įrašytos virtos mėsos, galima panaudoti žalią, maltą mėsą, tik pirma reikia ją pakepti keptuvėje, kol sultys nebus rausvos ir mėsa atrodys iškepusi (apie 5–7 min.).

SKELBIMAI

PASLAUGOS

STATE FARM INSURANCE AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS IR GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis (versle 49 metai)
Off. Mgr. Auksė S. Kane,
Vilma Jarulienė,
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654;773-581-8654

ĮVAIRŪS

*** 56 m. vyras**, be žalingų įpročių, ieško žmonių priežiūros darbo lietuvių, rusų šeimose su gyvenimu kartu. Legalūs dokumentai. Gali pakeisti bet kurią savaitės dieną ar išleisti atostogų. Tel. 312-622-1593.

*** Vyras,** turintis žalią kortą, rekomendacijas, vairuojantis automobilį, gali atlikti masažą ir ieško darbo prižiūrėti pagyvenusius žmones. Tel. 708-822-6200.

*** Vyras,** ieško darbo keletai valandų per dieną po pietų pietvakariniuose rajonuose. Tel.: 708-822-2132.

NEKILNOJAMASIS TURTAS

GREIT PARDUODA
First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

RIMAS STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

IŠNUOMOJA

Tvarkingiems asmenims išnuomojamas vieno miegamojo butas Kedzie Ave. ir 66 str. rajone
Tel. 773-671-9919

STASYS CONSTRUCTION

Staliaus darbai, rūsių, vonių ir virtuvių įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings", „soffits", „decks", „gutters",plokšti ir „shingle" stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

Skelbimų skyriaus tel. 1-773-585-9500

TAUTOS FONDO METINIS NARIŲ SUSIRINKIMAS

2006 m. birželio 3 d. įvyko 32-asis Tautos fondo metinis susirinkimas. Tautos fondo raštinėje, Susivienijimo Lietuvių Amerikos (SLA) pastate, 307 West 30th Street, Manhattan. Dalyvavo apie 30 narių. Tarp svečių buvo: Lietuvos Generalinis konsulas Mindaugas Butkus, JBANC atstovas Ramūnas Kondratas iš Washington, D.C., Genovaitė Meiliūnienė, SLA sekretorė, Karyl Arnold ir du žurnalistai — Tomas Daukšys iš „Emigranto" ir Laurynas Misevičius iš „Amerikos lietuvio". Metinis susirinkimas prasidėjo kava 9:30, o pats suvažiavimas — 10 v.r. Buvo ilga darbotvarkė, susirinkimas tęsėsi iki 4 val. popiet.

Buvo pagerbti Tautos fondo mirusieji nariai — amb. Anicetas Simutis. Metinis susirinkimas buvo dedikuotas prel. Mykolui Krupavičiui. Tarybos pirmininkas Algis Vedeckas padarė metinės Tarybos veiklos, jos įsipareigojimų apžvalgą, — kaip remiamos mokyklos lietuviškuose rajonuose Lietuvoje, „Tėviškės šviesa" ir „Atodangos", ALTas ir JBANC. Valdybos pirmininkė dr. Giedrė Kumpikas savo pranešime pabrėžė svarbą remti lietuviškas mokyklas Rytų Lietuvoje ir organizuoti archyvų pervežimą į Lietuvą. Pranešimus padarė ir Tautos fondo komisijų nariai. Dr. Nijolė Bražėnaitė–Paronetto, Įdukrinimo komisijos pirmininkė, kalbėjo apie mokyklų įdukrinimus, o savo prisiminimus apie prel. Krupavičių susiejo su savo vyro, partizano Juozo Lukšos, prisiminimais. Dr. Rožė Šomkaitė, Įdukrinimo ir labdaros komisijos narė, pranešė apie savo įspūdingą darbą, skleidžiant lietuvišką literatūrą Lietuvoje ir prašė visų prisijungti aukomis prie istorijos knygų išdalinimo Lietuvos mokykloms. Ji pabrėžė, kad jokie suaukoti pinigai nėra naudojami administracinėms išlaidoms. Valdybos pirmininkas Vladas Sidas perskaitė finansų komiteto pirmininko Sauliaus Siruso pranešimą. Praeitais metais Tautos fondas suteikė virš 100,000 dol. paramos su Lietuva susijusiams projektams — mokyklų įdukrinimui, Rytų Lietuvos mokyklų paramai, JBANC lobistinės baltų organizacijos Washington informacijai, ALTui ir daugeliui kitų.

Po pietų pertraukos vyko TF tarybos rinkimai. Išrinkti 5 nariai į tarybą, kuri sudaryta iš 15 asmenų, išrinktų rotaciniu būdu, kas treji metai.

Perrinkti — Evaldas Remėza, Pranas Povilaitis ir Jonas Pabedinskas; naujai išrinkti — Nijolė Jakelaitytė–Žukauskienė ir Jurgis Birutis, Florida gyvenantis niujorkietis.

Po metinio narių susirinkimo, trumpame naujosios tarybos posėdyje tarybos pirmininku antrai metų kadencijai perrinktas Algis Vedeckas. Vicepirmininkai — Evaldas Remėza ir Pranas Povilaitis.

Valdybos pirmininke jau trečius metus išrinkta dr. Giedrė Kumpikas. Valdybos sudėtis yra: Raimundas Šližys ir Vladas Sidas — vicepirmininkai; Saulius Sirusas — iždininkas; Laima Šileikytė–Hood, Onutė Adams ir dr. Osvaldas Pranevičius — valdybos nariai. Vida Penikienė yra reikalų vedėja (tarybos dar nepatvirtinta).

Jurgiui Valaičiui, kuris 17 kartų buvo išrinktas TF Tarybos pirmininku ir pereitais metais atsistatydino, buvo įteiktas garbės titulas — Tarybos pirmininkas emeritus. Jurgis Valaitis 1974 m. buvo vienas iš Tautos fondo inkorporatorių, kartu su prel. Jonu Balkūnu, Aleksandru Vakseliu, dr. Broniu Nemicku ir Petru Minkūnu.

Dr. Giedrė Kumpikas
Tautos fondo valdybos
pirmininkė

NUTARIMAI

Tautos fondo nariai, susirinkę į 32-ąjį Tautos fondo metinį narių susirinkimą, įvykusį Tautos fondo patalpose New York mieste 2006 m. birželio 3 d.

Su pagarba paminėjo prelato Mykolo Krupavičiaus, pirmojo VLIKo pirmininko ir didžiai Lietuvos Valstybei bei lietuvių tautai nusipelniusio asmens, 120 metų sukaktuves.

Su širdgėla prisiminė 65-erių metų sukaktį nuo birželio 15-osios lemtingų įvykių Lietuvos istorijoje, nuo Lietuvos gyventojų trėmimo į Sibirą darbams miškuose, kasyklose tolimos šiaurės salose pradžios.

Įsipareigoja neleisti užmarštin nutekėti kovojusių už Lietuvos laisvę partizanų žygdarbiams.

Su rūpesčiu vertina Lietuvos politinio gyvenimo negeroves.

Su viltimi žiūri į Lietuvos ateinančių kartų gebėjimą kurti Lietuvoje demokratiją ir teise paremtą, klestinčią, nuo svetimųjų nepriklausomą valstybę, Europos tautų šeimoje.

Todėl susirinkimas, išklausęs Tautos fondo vadovybės pranešimus, įpareigoja Tautos fondo tarybą:

1. Kviesti Lietuvos Švietimo ir mokslo ministeriją ryžtingai tęsti programas lietuvių kalbos sustiprintam mokymui ir tautiniam ugdymui, su ypatingu dėmesiu neiškreiptos istorijos vadovėliams, krašto pažinimui ir kitoms tautinio ugdymo priemonėms.

2. Remti Vilnijos ir Lietuvos užribių mokyklos su tikslu ugdyti lojalius Lietuvos piliečius ir bent iš dalies atitaisyti svetimųjų padarytą žalą, per dešimtmečius vykdant nutautinimo politiką.

3. Tęsti „Tėviškės šviesos" priedo prie „Valstiečių laikraščio" laidas.

4. Remti spaudą, įskaitant „Atodangas", puoselėjančią pilietiškumą.

5. Tęsti mokyklų įdukrinimo programą ir remti literatūros partizanų kovų ir lietuvių tremties temomis parūpinimą bei platinimą mokyklose.

6. Organizuoti ir remti jaunimo konkursus, kaip sėkmingą tautinio ugdymo priemonę.

7. Remti jaunimo stovyklas ir iškylas, siekiant pažinti ir pamilti Lietuvos gamtą bei istoriją.

8. Su verslininkų talka remti programas, siekiant mokymo lygį pakelti iki iškiliųjų mokyklų lygio Europoje.

9. Per Jungtinį pabaltiečių komitetą Vašington DC ir toliau remti Amerikos Lietuvių tarybos informacinę veiklą.

Tautos fondo metinis susirinkimas dėkoja Tautos fondo tarybai ir valdybai už darbą, o visiems rėmėjams už aukas.

Tautos fondo metinis susirinkimas nutarė:

1. Pritarti Tautos fondo ir VLIKo archyvų perkėlimui į Lietuvą.

2. Siūlyti Tautos fondo Tarybai užmegzti ryšius su Laisvės kovotojų sąjūdžiu.

3. Skatina sustiprinti Tautos fondo informacinę veiklą ir Tautos fondo organizacijos plėtrą (pvz., į Washington, DC).

4. Paruošti ilgalaikį, bent 3–jų metų veiklos planą, siekiant Tautos fondo paramą telkti į didesnio pobūdžio (10,000–15,000 dol.) projektus.

Akių ligų specialistai

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak. Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V.PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
MAUNAK V. RANA, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

STEBĖKITE,

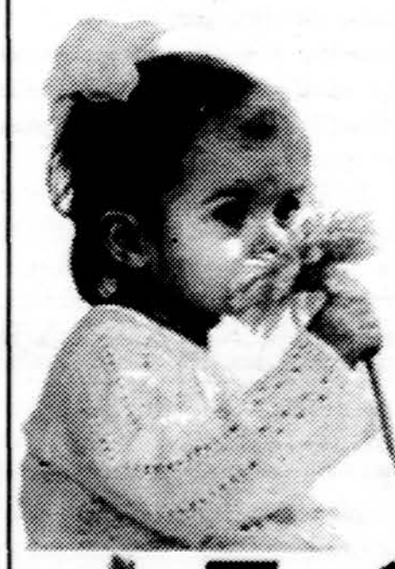

KAIP JŪSŲ SANTAUPOS

AUGA!

Atidarykite 14-os mėnesių sertifikatą

5.25% APY

Aukštos palūkanos dabar
Dar aukštesnės — vėliau!

Galėsite vieną kartą šio sertifikato procentą padidinti, jei procentas kils*

First Personal Bank
Building Personal Banking Relationships℠

Garfield Ridge
6162 S. Archer Ave.
Chicago, IL 60638
(773) 767-5188

Lemont
12261 Archer Ave.
Lemont, IL 60439
(630) 257-1400

Orland Park
14701 Ravinia Ave.
Orland Park, IL 60462
(708) 226-2727

*Rate increase based on the rate offered for new 12 month certificate accounts at time of increase. Annual Percentage Yield (APY) is effective as of June 13, 2006 and is subject to change without notice. Minimum deposit of $250 is reguired to obtain APY. Penalty may be imposed for early withdrawals.

www.firstpersonalbank.net

ATSISVEIKINANT SU ALFONSU ŠEŠPLAUKIU-TYRUOLIU

Atsisveikinimas su a. a. Alfonsu Šešplaukiu-Tyruoliu, kuris mirė birželio 6 d. Šv. Kryžiaus ligoninėje, vyko Gaidas-Damin laidojimo namuose birželio 9 d. 8 val. v.

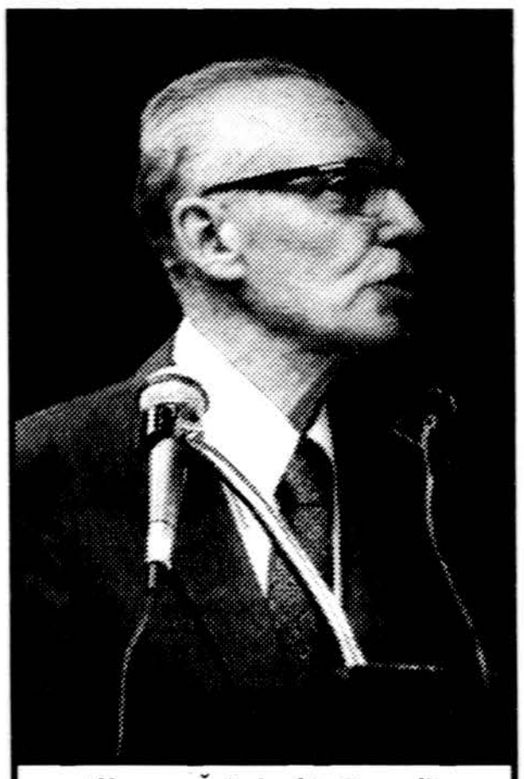

Alfonsas Šešplaukis-Tyruolis

Velionis buvo įvairialypė asmenybė — poetas, keliolikos knygų autorius, vertėjas, kritikas, bendradarbiavo lietuviškoje spaudoje. Buvo labai darbštus ir pareigingas. Velionis savo palikimą testamentu paskyrė labdarai.

Atsisveikinti su velioniu atėjo artimieji bei jo gerbėjai. Atsisveikinimui vadovavo Lietuvių rašytojų draugijos pirmininkė Stasė Petersonienė. Pareiškusi užuojautą velionio žmonos broliui prof. Baliui Račkauskui ir kitiems artimiesiems, S. Petersonienė tarė nuoširdų atsisveikinimo žodį ir Lietuvių rašytojų draugijos vardu. A. Šešplaukis-Tyruolis buvo šios draugijos valdybos narys.

Trumpais, gražiais žodžiais Lietuvių fondo vardu atsisveikino Sigita Balzekienė. Petras Petrutis tarė atsisveikinimo žodį Lituanistikos tyrimo ir studijų centro vardu. Kun. Arvydas Žygas kalbėjo jautrias maldas už velionio sielą ir kartu su visais dalyviais sukalbėjo „Tėve, mūsų" ir „Sveika, Marija".

Paskutinį žodį tarė velionio žmonos Elenos (taip pat mirusios) brolis, buvęs velionio globėjas prof. B. Račkauskas, kuris padėkojo visiems už dalyvavimą atsisveikinant su velioniu ir pakvietė visus dalyvauti šv. Mišiose už a. a. A. Šešplaukį-Tyruolį Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje.

Birželio 10 d., šeštadienį, po šv. Mišių, kurias atnašavo ir pritaikytą pamokslą pasakė kun. A. Žygas, velionis buvo palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Kun. A. Žygas atliko paskutines laidojimo apeigas, o visi laidotuvių dalyviai sugiedojo „Lietuva, brangi".

Po to visi rinkosi lietuvių centre „Seklyčia" gedulingiems pietums.

Stasys Džiugas

Juozo Polikaičio atsisveikinimo žodis

Apaštalas Paulius savo laiške romiečiams rašė: „Nė vienas iš mūsų negyvena sau, nė vienas sau nemiršta. Ar gyvename, Viešpačiui gyvename, ar mirštame, Viešpačiui mirštame. Taigi ar gyvename, ar mirštame, — esame Viešpaties. Juk Kristus numirė ir atgijo, kad būtų gyvųjų ir mirusiųjų Viešpats".

Atsisveikinant su artimu asmeniu mums yra suteikiama gera proga pagalvoti apie amžinybę, kurioje yra viltis ir naujas gyvenimas. Atsisveikinimo metu prisiminkime prof. Alfonsą Šešplaukį-Tyruolį tokį, kokį kiekvienas iš mūsų pažinome. Pasimelskime, kad Viešpats būtų jam gailestingas ir suteiktų jam Amžinojo gyvenimo džiaugsmą.

Žmogaus žemiškos kelionės tikslas yra Amžinoji Laimė. Šios kelionės metu mes turime progos pabendrauti su kitais keliauninkais, pasidalinti su jais savo džiaugsmais, skausmais, laimėjimais, darbais bei idėjomis. Bendravimo metu mes vienas kitą praturtiname, vienas kitą papildome, vienas kitam padedame ieškoti tobulesnio kelio į Amžinybę. Su vienais keliaujame ilgesnį, su kitais trumpesnį kelią. Kelionės metu paveikiame vieni kitus ar tai savo pavyzdžiu, ar gerais darbais, ar savo nuoširdumu, ar savo rašytu žodžiu... Tai savybės, kurios reiškėsi prof. Alfonso asmenyje.

Šiandien atvykome atsisveikinti su tauriu lietuviu, Kristaus sekėju, ateitininku, mokslininku, rašytoju, knygų autorium bei ištikimu lietuvių visuomenės nariu. Atvykome pasimelsti ir palydėti jį į Amžinosios Laimės buveinę, bet tuo pačiu mes atvykome pasidžiaugti ir Jo rašytu žodžiu, Jo lituanistinių mokyklų vadovėliais ir Jo gražiu, krikščionišku gyvenimu.

Atsisveikinant su prof. Alfonsu guodžiamės, kad šis išsiskyrimas yra tiktai laikinas ir kad mes visi vėl susitiksime pas Aukščiausiąjį.

Reikšdamas užuojautą dienraščio „Draugas" ir JAV LB Švietimo tarybos vardu bei Čikagos ateitininkų vardu artimiesiems ir giminėms, kviečiu prisiminti 129 psalmės žodžius: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas; kas tiki mane, nors ir numirtų, bus gyvas; ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius".

Ilsėkis ramybėje ir Dievo šviesoje!

Juozas Polikaitis

Skelbiamas Miko J. Šileikio ir Teofilio Petraičio premijų dailės konkursas „Išeivijos kelias"

KONKURSO TAISYKLĖS

Bendra apžvalga:

Skelbiamas išeivijos dailininkų Miko J. Šileikio ir Teofilio Petraičio donuotų premijų už dailės kūrinius konkursas. Konkurso tema — „Išeivijos kelias".

Konkursinė paroda įvyks Lietuvių dailės muziejuje Pasaulio lietuvių centre, Lemonto mieste, IL valstijoje, JAV. Iškilmingas atidarymas — 2006 m. lapkričio 5 d. (sekmadienį) 1 val. p.p.

Konkursą organizuoja Čiurlionio galerija, Lemonte (Art Gallery of Ciurlionis, Inc.) ir Lietuvos dailės muziejus Vilniuje. Čiurlionio galerijos pirmininkas, Lietuvos dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys.

Konkurso tikslai:

• gaivinti ir stiprinti Lietuvos ir lietuviškosios visuomenės istorinę bei pilietinę savimonę;

• išryškinti Lietuvos istoriją, atrenkant simbolinius jos elementus, reikšmingus valstybės ir tautos savimonei;

• atverti šiuolaikinei Lietuvos visuomenei kultūrinių tradicijų savitumą ir vertę;

• skatinti lietuviškosios kultūros tradicijas;

• prisidėti prie Lietuvos tūkstantmečio programos siekių įgyvendinimo.

Konkurso sąlygos:

Konkursas skelbiamas: (a) tapybos, skulptūros ir (b) akvarelės, grafikos kūriniams. Tema — „Išeivijos kelias". Visi kūriniai turi būti atitinkamai paruošti parodai (pvz., įrėminti) su kūrinių nuotraukomis, pavadinimais bei dailininkų biografijomis ir nuotraukomis. Nuotraukos turi būti tinkamos spaudai ir parodos katalogui.

Konkurse kviečiami dalyvauti visi norintys dailininkai, kurie bent trejus (3) metus yra gyvenę už Lietuvos ribų. Vienas konkurso dalyvis gali pateikti iki trijų (3) kūrinių, sukurtų po 1990 metų.

Konkursui pateikti kūriniai vertinami trijų (3) asmenų žiuri komisijos, kuri sudaryta iš išeivijos dailininkų. Žiuri narių (dailininkų) asmeniški kūriniai negali būti premijuojami, o jų sprendimai yra galutiniai.

Kūriniai vertinami už jų vaizdinę įtaigą, temos atskleidimą, interpretacijos originalumą ir meninę kokybę.

Premijos:

Konkurso žiuri atrenka ir premijuoja šešis (6) kūrinius. Trys (3) Miko J. Šileikio premijos skiriamos už tapybos ar skulptūros darbus ir trys (3) Teofilio Petraičio premijos už akvarelės ar grafikos darbus.

Miko J. Šileikio premijos už tapybos ar skulptūros darbus:

Pirma premija — penki šimtai JAV dolerių (500 dol.),

Antra premija — trys šimtai JAV dolerių (300 dol.),

Trečia premija — du šimtai JAV dolerių (200 dol.).

Teofilio Petraičio premija už akvarelės ar grafikos darbus:

Pirma premija — penki šimtai JAV dolerių (500 dol.),

Antra premija — trys šimtai JAV dolerių (300 dol.),

Trečia premija — du šimtai JAV dolerių (200 dol.).

Svarbiausios konkurso datos:

Norint dalyvauti konkurse, asmuo turi savo lėšomis pateikti darbus, nuotraukas ir biografiją Lietuvių dailės muziejui, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte iki 2006 m. rugsėjo 25 d.

Premijų įteikimas ir parodos iškilmingas atidarymas įvyks 2006 m. lapkričio 5 d. (sekmadienį) 1 val. p.p. Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

Po parodos uždarymo dailės kūrinius reikia atsiimti savo lėšomis ne vėliau kaip 2006 metų gruodžio mėnesio 4-tą dieną (pirmadienį).

Konkurso ir parodos koordinatorė:
Dalia Šlenienė
Lithuanian Museum of Art,
14911 127 th Street, Lemont,
IL 60439, tel. (630) 2572034,

TURIME SUKURTI BENDROS LEMTIES JAUSMĄ

Atkelta iš 3 psl.

Lietuva buvo atitekusi Vokietijai, bet kai lietuviai nesiryžo patys atsiimti savo sostinės ir etninių žemių, buvo išmainyta į dalį Lenkijos teritorijos, o Sūduva nupirkta už 7,5 mln. aukso dolerių. Suderintais Vermachto ir Raudonosios armijos smūgiais, Lenkijos kariuomenė buvo sutriuškinta, o šalies teritorija pasidalinta tiksliai pagal suokalbininkų planą.

Baltijos šalių okupacija

Pilietinė savigarba verste verčia domėtis istoriniais faktais, o ne klausyti Rytų propagandos liejamų tauškalų apie „savanorišką prisijungimą" prie Sovietų Sąjungos pagal Kremliaus scenarijų. Tai reliktinis sovietmečio propagandos reiškinys — neigti okupacijos ir genocido faktus. Kaip žinoma, Maskva paskelbė ultimatumą Lietuvai ir 1940 m. birželio 15 d. raudonarmiečių kolonos įsiveržė į Lietuvą, sinchroniškai pagal tą patį scenarijų į Latviją ir Estiją. Vienintelė Suomija ryžtingai susikovė su agresoriumi. Suomiai prarado dešimt procentų teritorijos ir keliolika tūkstančių žuvusių kovose. Jie išvengė masinių žudynių ir tremčių. Lietuvoje po krašto okupacijos tuojau pat prasidėjo valstybės ir visuomenės veikėjų areštai. O Kremliuje iš anksto suplanuotas pirmasis masinis gyventojų trėmimas — po metų.

Pirmasis didysis trėmimas

Vokietijos nacionalsocialistai taikė represijas — pagal socialinį (religinių sektų) ir rasinį požymius, totališkai naikindami žydus, čigonus... Slavų, baltų tautos buvo laikomos nepilnavertėmis. Tačiau naciai vokiečių tautybės gyventojams netaikė masinių represijų, o bolševikai be gailesčio žudė ir trėmė Rusijos ir užgrobtų kraštų gyventojus.

Maskvoje suplanuotą masinį trėmimą NKVD pradėjo 1941 m. birželio 14 d. ir tęsė iki pat karo su Vokietija pradžios. Komunistų „humanizmas" pasireiškė tuo, kad vyrai buvo atskirti nuo šeimų ir išsiųsti į Sovietijos lagerius ir kalėjimus, o moterys su mažamečiais vaikais į Lenos upės deltos salas, retai apgyvendintas Jakutijos bei kitų sričių vietoves. Nuo atšiauraus klimato, nepakeliamai sunkaus fizinio darbo, neįsivaizduojamų skurdžių gyvenimo sąlygų, badmiriavimo ir ligų kūdikiai, silpnesni vaikai, seneliai, pasiligoję žmonės žuvo jau pirmąją žiemą... Tai buvo tik dalelė mokesčio už „savanorišką prisijungimą" prie Sovietijos. Šiemet minimos juodosios tragedijos 65-osios metinės. Masinių tremčių priskaičiuojama iki 35, per 150,000 tremtinių, per 30,000 žuvusių pasipriešinimo okupantui kovose, bemaž 1,800 Lietuvos karininkų... Visos komunizmo aukos vargu ar kada bus suskaičiuotos.

Laisvės siekio nepavyko sunaikinti

Okupantas pirmiausia stengėsi sunaikinti sąmoningiausią ir aktyviausią tautos dalį — mokytojus, karininkus, valstybininkus, kunigus, ūkininkus, šaulius, apskritai, visus aiškią pilietinę savimonę turinčius okupuotos šalies gyventojus. Du nepriklausomybės dešimtmečiai išugdė kartas su stipria valstybingumo samprata. Tokius žmones okupantas iš anksto pasmerkė sunaikinti. Okupacinė valdžia negalėjo pakęsti nei veiksmų, nei kalbų apie prarastą valstybingumą, apie siekius atkurti nepriklausomybę. Tačiau tautoje niekada neužgeso viltis atgauti, atkovoti prarastą valstybingumą. Aiškiausiai šią Tautos valią pademonstravo Europai, o gal ir visam pasauliui, Sąjūdis lemtingiausiais 1988—1990 metais — Nepriklausomybė buvo atkurta okupacinės kariuomenės užtvindytoje šalyje. Sąmoningi piliečiai suvokė, kad reikia visomis išgalėmis priešintis okupanto piktiems kėslams ir krašto kolonizavimui.

Keletas diskutuotinų išvadų

Iš sovietų okupacijos išsilaisvinusių valstybių įsiliejimas į Europos Sąjungą neatsiejamas nuo poreikio peržiūrėti jau pusę amžiaus kultivuojamą mitą apie komunizmo ideologijos moksliškumą ir jos šalininkų priskirtą „išlaisvintojų" vaidmenį. Komunizmo ir nacionalsocializmo ideologijų pagrindu įvykdyti karo ir genocido nusikaltimai reikalauja neatidėliotinų reformų pirmiausia tarptautinėse politikos ir teisės srityse.

Susidariusi padėtis kvestionuoja ir Niurnbergo proceso teisėtumą. Juk vienas nusikaltėliškas režimas teisė kitą nusikaltėlišką režimą. Politikams ir Temidės tarnams teks paplušėti.

Vargu ar reikia abejoti, kad istorikams, o ir politikams, prisieis Antrąjį pasaulinį karą vertinti naujai ir kitu požiūriu — kaip dviejų socializmo atmainų susirėmimą, tuo labiau, kad karo pradžia buvo, būtent jų pačių ir suplanuota.

Mėginimai vaizduoti pagal „mokslinę" komunizmo utopiją visų visuomenių, pradedant vergovine, istoriją apie klasių kovos istoriją (laisvieji ir vergai, patricijai ir plebėjai, dvarininkai ir baudžiauninkai, kapitalistai ir darbininkai...) neturi jokio realaus pamato. Nei komunizmo, nei nacionalizmo utopijų pradininkai neįžvelgė visuomenės raidos tendencijų ir terorą laikė pagrindiniu visuomenės tobulinimo, pertvarkymo įrankiu. Europos Sąjungos antrąją pusę amžiaus tebesitęsianti taikaus tautų ir valstybių bendravimo, bendradarbiavimo patirtis, be karinių konfliktų, be ekonomikos krizių, gebant spręsti politinius, socialinius, ekonominius reikalus, gerbiant žmogaus teises, yra unikalus argumentas, rodantis ir kitų žemynų tautoms klestinčios visuomenės kūrimo kelius ir būdus.

Juodosios dienos įžiebia šviesią viltį

Okupacijos ir Tremties dienų reikšmė nūdien yra ypatinga. Ji liudija, kad grėsmės valstybingumui nėra negrįžtamai pašalintos. Jos išliko. Lietuvos narystė NATO ir Europos Sąjungoje patikimas saugumo garantas tik išorinių sienų atžvilgiu. Vidaus politikos reikaluose dar esame skaudžiai pažeidžiami. Valstybės vadovas Valdas Adamkus metiniame pranešime įvardijo iššūkį — pilietiškumo stoką. Dvi mūsų šalies istorijos juodosios datos patvirtina visuomenėje vis giliau suvokiamą imperatyvą — demokratija negali stiprėti be europinės ir transatlantinės integracijos.

Birželio 14 d. — yra ir liks tautos ir valstybės istorijoje, kaip viena tragiškiausių dienų, kaip labai reikalingas negęstančios vilties simbolis, įpareigojantis šalies piliečius visada ir visais atvejais rūpintis nesilpstančiu budėjimu Tėvynės sargyboje.

Respublikos prezidentas Valdas Adamkus Gruzijoje, Ukrainos, Armėnijos ir Moldovos vadovų pasitarime pasakė viltingus žodžius: „Lietuva Europos tautų šeimos narė. Organizacija už demokratiją ir plėtrą kuriama siekiant vieno tikslo —sukurti bendros lemties jausmą".

Kursime visi — valstybės, tautos, piliečiai...

A † A
Inž. ZIGMAS KUPRĖNAS

Mylimas vyras, tėvelis, senelis mirė 2006 m. birželio 1 d. Springfield, IL, sulaukęs 87 metų amžiaus.

Gimė Lietuvoje, Kaune. Prieš persikeldamas gyventi į Springfield, IL a.a. Zigmas ilgą laiką gyveno Marquette Parko apylinkėje.

Giliam liūdesyje liko: žmona Jadvyga; duktė Violeta su vyru dr. John Jessen; sūnus Ričardas su žmona Barbara; duktė Danutė su vyru dr. David Durbin; anūkai Robert ir Kimberly Kuprėnas, Vita ir Lina Jessen; svainė Stasė Momvydienė; svainis Balys ir Aldona Slonskiai bei jų šeimos ir giminės Kanadoje bei Australijoje.

Velionis bus pašarvotas penktadienį, birželio 16 d. nuo 3 v. p.p. iki 8 val. v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL.

Šeštadienį, birželio 17 d. visus draugus ir pažįstamus prašome susirinkti 9:30 val. r. į Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kur po trumpo lankymo 10:30 val. r. bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a.a. Zigmas bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600 arba www.petkusfuneralhomes.com

---

A † A
JUOZUI ŠVARUI

mirus, nuliūdime likusius žmoną DANUTĘ, sūnų PETRĄ, dukrą DALIĄ, jų šeimas, motiną ALEKSANDRĄ, brolį JONĄ, jo žmoną ZITĄ, seserį MARYTĘ ŠVARAS ir kitus gimines Amerikoje ir Lietuvoje, nuoširdžiai užjaučiame.

Danguolė Griganavičienė
Valerija Šimkienė

Lietuvos Dukterų draugijai aukojusiems sąraše, skelbtame š.m. birželio 6 dienos „Drauge", buvo praleista padėka, todėl autorė labai atsiprašo ir, kaip visuomet, Draugijos vardu visoms ir visiems aukotojams dėkoja už jų dosnumą.

Irena Gelažienė
Lietuvos Dukterų draugijos adresas:
2735 W. 71 St., Chicago, IL 60629, tel. 1-773-925-3211

Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGĄ"!

„DRAUGĄ" atminkime savo testamente.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆Vaikų darželis „Spindulėlis" (Ziono lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčia, 9000 S. Menard Ave., Oak Lawn, IL 60453) kviečia vaikus nuo 3 iki 12 metų į vasaros Biblijos stovyklą š. m. birželio 19 – 23 dienomis nuo 9 val. r. iki 12:30 val. p.p. Tai puiki galimybė supažindinti vaikučius su krikščioniško tikėjimo pagrindais bei smagiai praleisti laiką! Tel. pasiteiravimui: 708-422-1433 iki birželio 15 d.

◆Birželio 15-17 dienomis George Washington universitete (Washington, DC) vyks 20-oji baltų studijų konferencija (Association for Advancement of Baltic Studies, AABS). Konferencija „Re-Imagining the Baltic Region: Perspectives on the Past, Present, and Future" vyks anglų kalba. Joje bus gvildenamos Baltijos kraštų, įskaitant ir Skandinaviją, istorija, lingvistika, literatūra, politika, socialiniai mokslai. Plačiau galite pasiskaityti tinklalapyje: www.aabsconference.org

◆Birželio 17 d. 7 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., kino operatorius Donatas Pečiūra pristatys ir rodys atvykusių žiūrovų pasirinktą vieną iš dviejų Lietuvos kino studijos filmų — „Jausmai" arba „Amžinoji ugnis". Šiuo filmų rodymu D. Pečiūra atsisveikina su žiūrovais Čikagoje prieš grįždamas gyventi į Lietuvą. Įėjimas nemokamas. Tel. pasiteiravimui: 773-582-6500.

◆Tėvų, tėvužėlių, tėtukų dienos pietūs! Kviečiame maloniai praleisti Tėvo dieną Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, 14911 127th Street. Birželio 18 d. 12 val. p.p. PLC didžiojoje salėje skanūs lietuviški pietūs svetingoje aplinkoje. Stalus užsisakyti galite telefonu 708-448-7436 (Aldona Palekienė).

◆Lietuviškos pamaldos Beverly Shores, IN, vyksta kiekvieno mėnesio trečiąjį sekmadienį. Birželio mėn. jos bus 18 d. 1 val. p.p. Šv. Onos bažnyčioje. Mišias aukos kun. Antanas Gražulis, SJ. Visi kviečiami.

◆Balzeko lietuvių kultūros muziejus birželio 24 d., šeštadienį, kviečia į muziejaus 40-ąjį gimtadienį. Programoje: 5 val. v. Arvydo Baryso filmas „Įsimylėję Lietuvą", 6 val. v. kokteiliai, 7 val. v. vakarienė. Šokiams gros Arvydas Pylibaitis. Tel. pasiteiravimui: 773-582-6500.

◆Birželio 25 d., sekmadienį, 12:30 val. p.p. Vydūno fondas ruošia Jūratės Rosales knygos „Goths and Balts" pristatymą Lietuvių dailės muziejuje, PLC, 14911 127th Street, Lemont, IL. Knyga įdomi tiek skaitytojui lietuviui, nes kviečia susipažinti su dar nežinomais, autorės kruopščiai išnagrinėtais šaltiniais, tiek užsienio skaitytojui — skatina platesniu žvilgsniu pažvelgti į baltus tautų vystymosi raidoje. Knygos pristatyme dalyvaus ir autorė, kuri į susitikimą su skaitytojais atvyksta iš Venesuelos. Po trumpos programos bus laiko pasisvečiuoti. Vydūno fondo valdyba maloniai kviečia visus atvykti į šios knygos pristatymą.

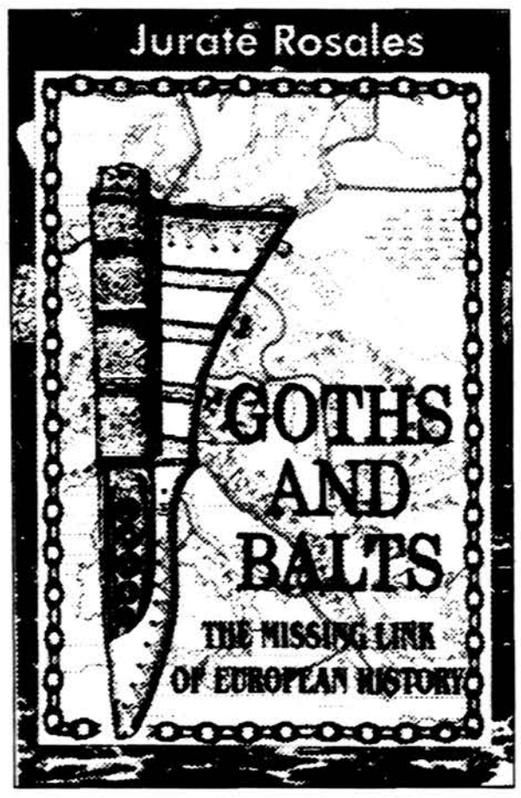

◆Tėvo dienos proga Aldona Šmulkštienė pagerbė ir Lietuvių fonde įamžinto Simono Lukšos, vieno iš keturių partizanų, kurių trys žuvo kovoje už Lietuvos laisvę, šviesų atminimą. Džiugu, kad tęsiama graži tradicija įnašais į Lietuvių fondą pagerbti Lietuvai pasiaukojusių, mums brangių ir artimų žmonių atminimą. Mūsų adresas: 14911 127th Street. Lemont, IL 60439, tel. 630-257-1616.

Neseniai grįždama iš Washington, DC, kur dalyvavo tarptautinėje akupunktūros konferencijoje, į Čikagą užsuko gydytoja Danguolė Bortkevičienė. Ji skaitė paskaitas Balzeko lietuvių kultūros muziejuje ir lietuvių centre „Seklyčia". Paskaita „ Metai — ne diagnozė, amžius — ne liga" susilaukė didelio klausytojų dėmesio. L. Apanavičienės nuotraukoje D. Bortkevičienė (pirma iš dešinės) rodo paskaitos dalyviams akupunktūros taškus, esančius žmogaus ausyje.

AŠTUNTOSIOS LIETUVIŲ DAINŲ ŠVENTĖS RENGINIŲ INFORMACIJA

Aštuntoji Lietuvių dainų šventė vyks liepos 2 d. 2 val. p.p. „UIC Pavilion" salėje, 525 S. Racine Ave, Chicago, IL 60607

Visus, norinčius vykti į Pasaulio Lietuvių Dainų šventę autobusu, kviečiame įsigyti bilietus:

JAV LB Socialinių reikalų tarybos raštinėje, adresu: 2711 W. 71st Street, Chicago, IL. Tel. 773-476-2655. Išvykstame prieš renginį, liepos 2 d. 12:30 val. p.p. iš Marquette Park parapijos kiemo (6812 S. Washtenaw Ave.)

Sulaukus didelio visuomenės susidomėjimo, JAV Socialinių reikalų taryba pratęsia bilietų į Pasaulio lietuvių Dainų šventės Čikagoje renginį užsakymo terminą. Užsakymai bus priimami iki birželio 20 d. Šiuo metu esame užsakę vieną autobusą, bet jei atsiras pakankamai norinčių (bent 30 žmonių), esame pasirengę užsakyti dar vieną autobusą. Tad kviečiame visus, kurie dar neužsisakė bilietų, paskubėti tai padaryti.

Bilietų kainos į Dainų šventę — 22-32 dol. (vaikams 12-22 dol., vaikams iki 2 metų — nemokamai). Autobuso bilieto kaina — 5 dol. Iš anksto pilnai užsimokėjus už bilietus, Socialinių reikalų tarybos raštinėje nupirktus bilietus bus galima atsiimti po birželio 20 d.

Tel. pasiteiravimui: 773-476-2655 (Birutė Podienė). Raštinės adresas: 2711 W. 71st. Street, Chicago. Darbo laikas: pirmadieniais — ketvirtadieniais nuo 9 val. r. iki 4 val. p.p.

JAV LB Lemonto apylinkės Socialiniame skyriuje, tel. 630-986-0184 (Romas Kronas), arba kiekvieną sekmadienį PLC prieangyje. Išvykstame į Dainų šventę liepos 2 d. iš PLC 12:15 val. p.p.

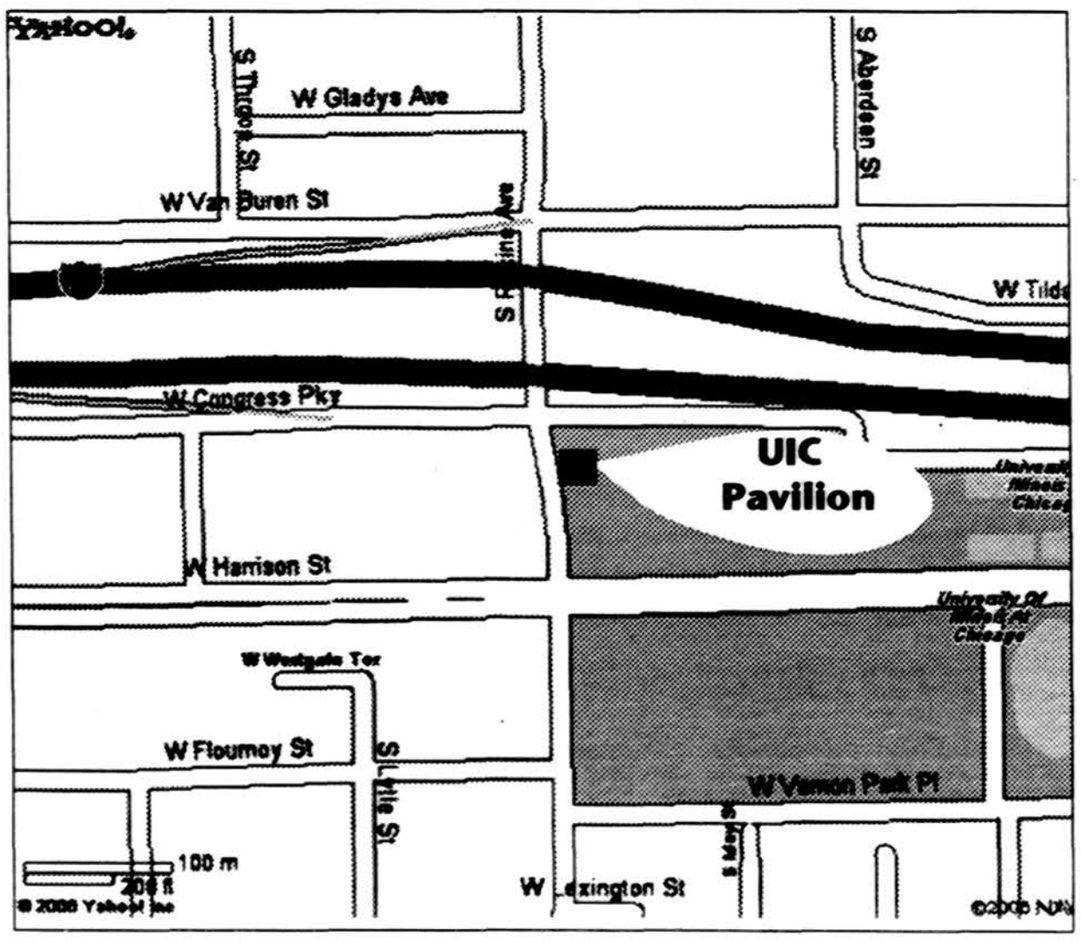

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Criminal cases,
civil cases and DUI
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 9 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

IMIGRACINĖS TEISĖS ADVOKATAS
AURELIUS BUTVILAS
Tel. 312-580-1217
135 S LaSalle #2300 Chicago, IL 60603
Galimos konsultacijos šeštadieniais

Advokatas
Vytenis Lietuvninkas
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo")
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas
DARIUS R. DIRMANTAS
Vairavimo ir Kriminalinių Teisių Specialistas.
Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba 877-496-3527

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S.Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

„DRAUGAS" lietuvybės švyturys ir sargas!
Prenumeruokime ir skaitykime „DRAUGĄ"!
www.draugas.org